

บทที่ 4

การปรับปรุงหลังคาและแนวทางป้องกัน

ในการปรับปรุงอาคารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นอาคารที่ใช้งานตลอดเวลา การปรับปรุงอาคารเดิมจึงถือแนวคิดในการปรับปรุงอาคาร คือ

1. สะดวก และรวดเร็วในการปรับปรุง
2. ไม่รบกวนการทำงานของผู้ใช้อาคาร
3. ประหยัดงบประมาณในการปรับปรุง
4. ลดภาระการทำมาความเย็นในอาคารได้มาก

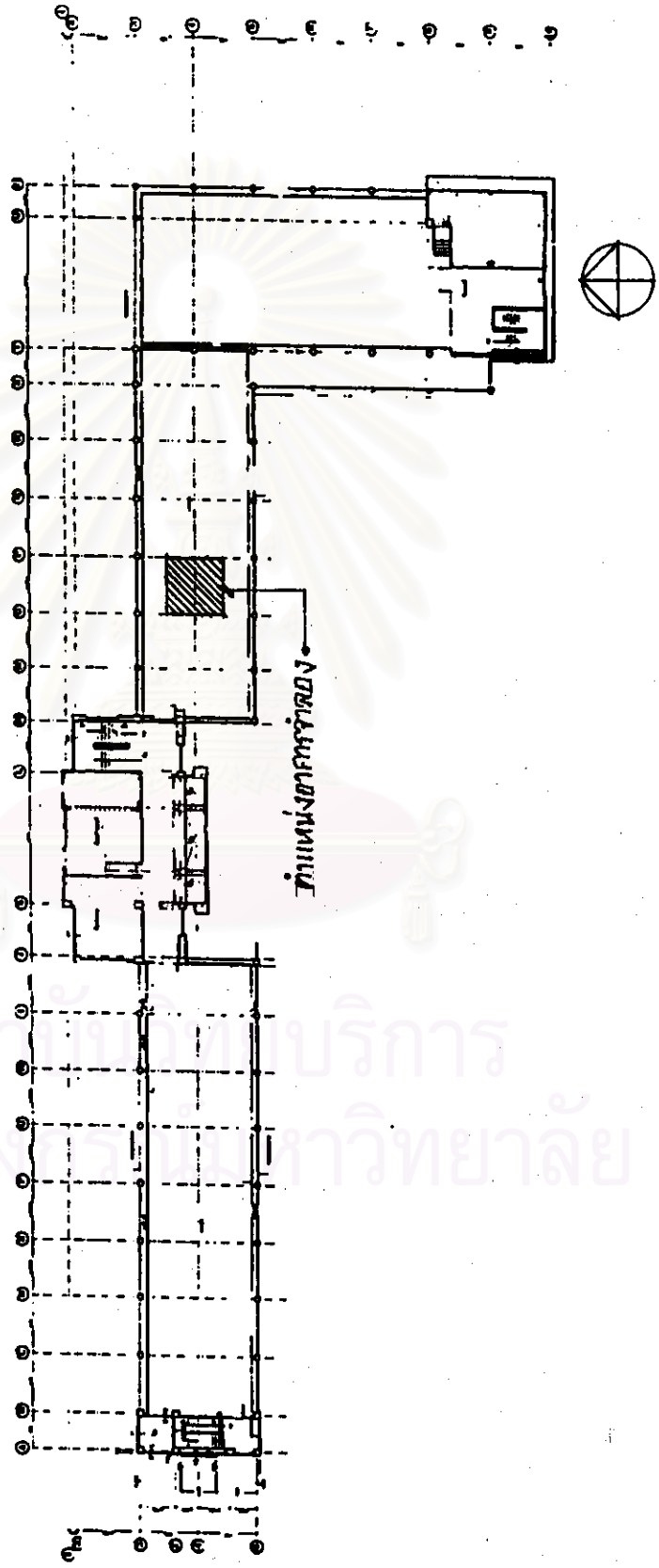
จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกการปรับปรุงฝ้าเพดาน กับการเลือกใช้ฉนวนกันความร้อนประเภทต่าง ๆ โดยจากการศึกษาอาคารจำลองหลังคากระเบื้องซีเมนต์ และเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านอุณหภูมิในการคุ้มทุน ดังจะกล่าวต่อไป

4.1 การศึกษาอาคารจำลองหลังคากระเบื้องซีเมนต์

ผู้วิจัยได้สร้างอาคารจำลองขึ้นบนชั้น /1 อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรูปแบบของอาคารจำลอง และการดำเนินการวิจัย ดังนี้

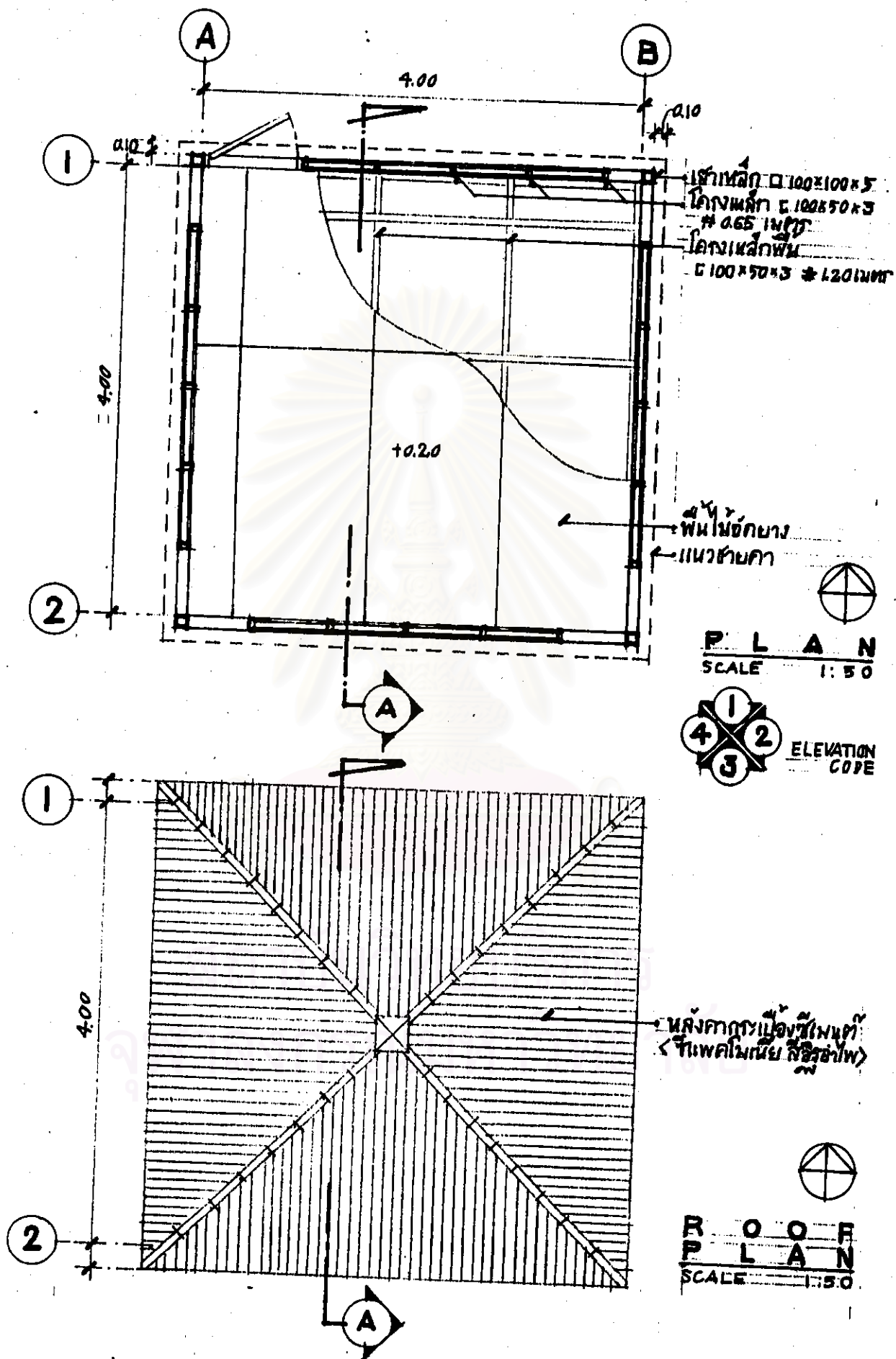
4.1.1 รูปแบบอาคารจำลอง

อาคารจำลอง เป็นอาคาร โครงสร้างเหล็ก ขนาด 4.00 x 4.00 x 3.00 เมตร ตั้งอยู่บนคาบฟ้า (ชั้น 11) อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีกด้านทิศตะวันออก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังคากระเบื้องซีเมนต์ (ซีแพคโมเนีย ทีแคงอิฐอำไพ) ทรงปั้นหย่า ดังภาพ รูปที่ 4-1 ถึง รูปที่ 4-4 และภาพแสดงการสร้างอาคารจำลอง รูปที่ 4-5

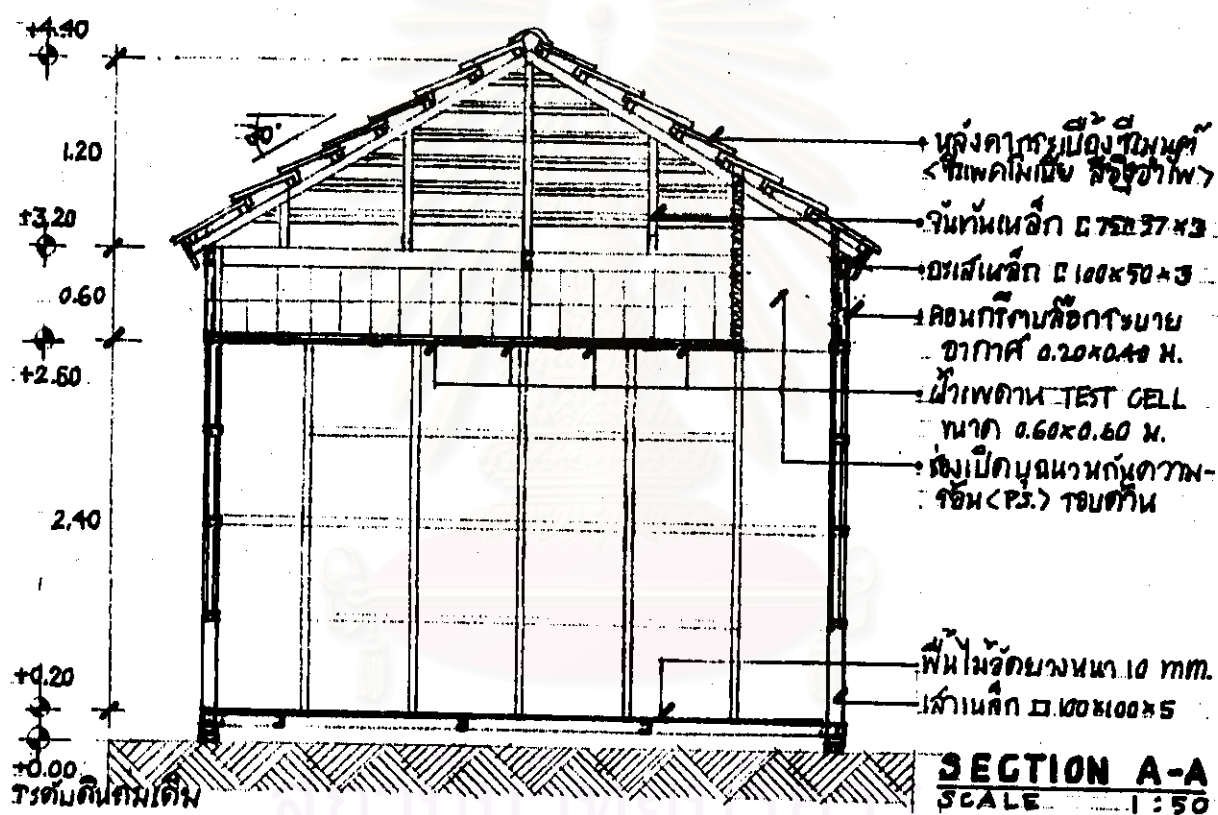

รูปที่ 4-1 แผนผังตำแหน่งของอาคารจัดอง อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

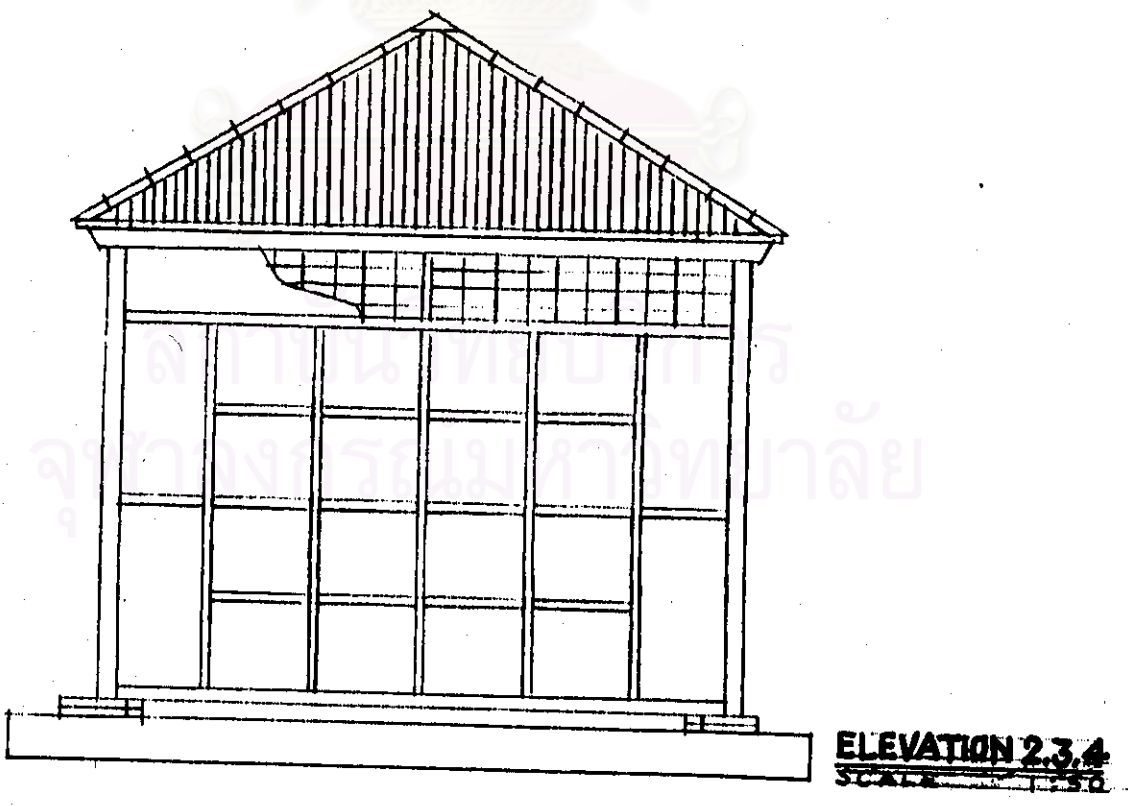
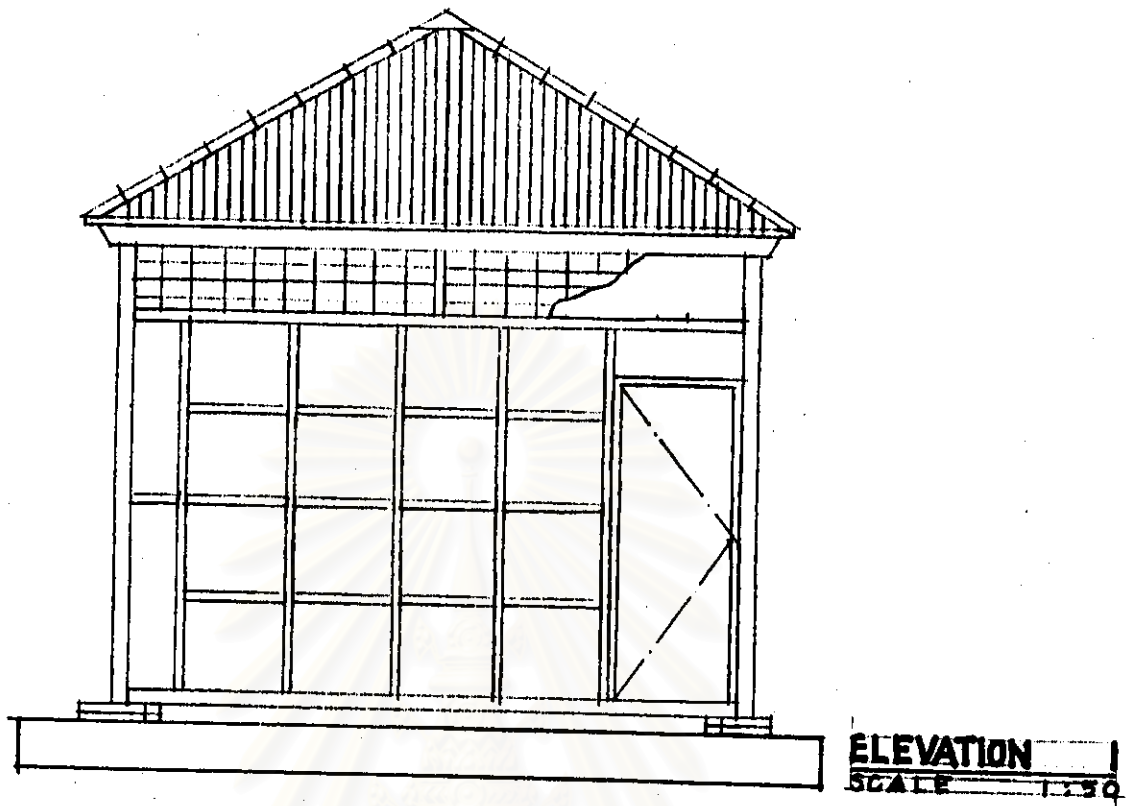
สถาบันบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4-2 ผังและผังหลังคาของอาคารจำลอง อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

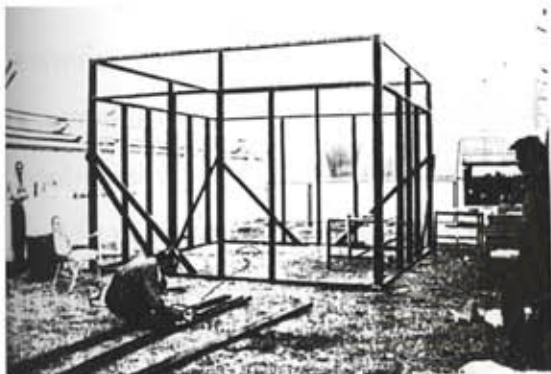

รูปที่ 4-3 รูปตัด ๑,๒ ของอาคารจำลอง อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

รูปที่ 4-4 รูปด้าน ๑,๒,๓,๔ ของอาคารจำลอง อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

รูปที่ 4-5 รูปภาพแสดงขั้นตอนการก่อสร้างอาคารจำลอง

(1) การทำโครงสร้างเหล็กบนพื้นค.ต.ถ.ถมด้วยดินอัดแน่น บนควดฟ้า ชั้น 11 อาคารสถาปัตยกรรมศาสตร์

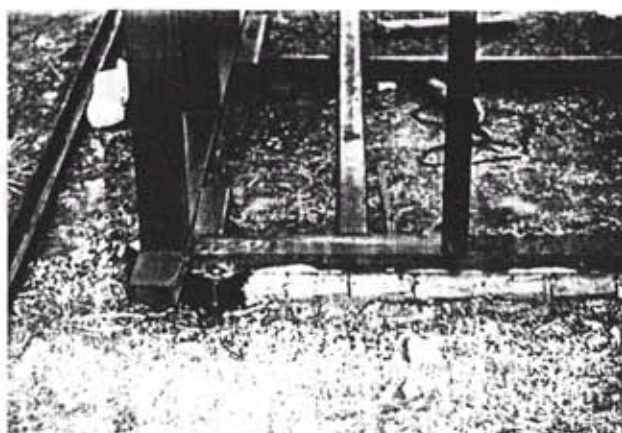
(2) การทำโครงหลังคาเหล็ก

(3) การปูกระเบื้องหลังคาคอนกรีต ซีแพคโมเนีย สีอิฐอำไพ

(4) การก่อผนังอิฐมอดูใน Text Cell สำหรับการศึกษากการปรับปรุงผนัง ของงานวิจัยร่วม

(5) การยกพื้นด้วยการเสริมเหล็กสูงประมาณ 0.12 ม. พร้อมก่ออิฐเสริมโคจรอบ

4.1.2 การดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาสภาพการถ่ายเทความร้อนผ่านฝ้าเพดาน และการปรับปรุงฝ้าเพดานของอาคารเดิม ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากอาคารจำลองเพื่อศึกษาฝ้าเพดาน ทางด้านวัสดุที่เป็นฝ้าเพดานเดิม ทางด้านการปรับปรุงด้วยการใส่ฉนวนกันความร้อนประเภทต่าง ๆ การระบายอากาศในหลังคา และปัจจัยจากตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวางฝ้าเพดานและฉนวนกันความร้อน เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลขนาด Test cell 0.60 x 0.60 เมตร วางบนโครงสร้าง T-Bar มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ (รูปภาพประกอบ รูปที่ 4-6)

-กรณีศึกษาฉนวนอลูมิเนียมฟอล์ด

1. ช่องโล่ง ถึงผิวหลังคาภายใน
2. ช่องโล่ง ถึงผิวหลังคาภายในชนิดมีฟอล์ด

-กรณีศึกษาฝ้าเพดาน

3. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. ชนิดธรรมดา แผ่นที่ 1
4. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. ชนิดธรรมดา แผ่นที่ 2
5. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. ชนิดธรรมดา แผ่นที่ 3
6. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. ชนิดธรรมดา แผ่นที่ 4

-กรณีศึกษาฝ้าเพดานวัสดุประเภทต่าง ๆ

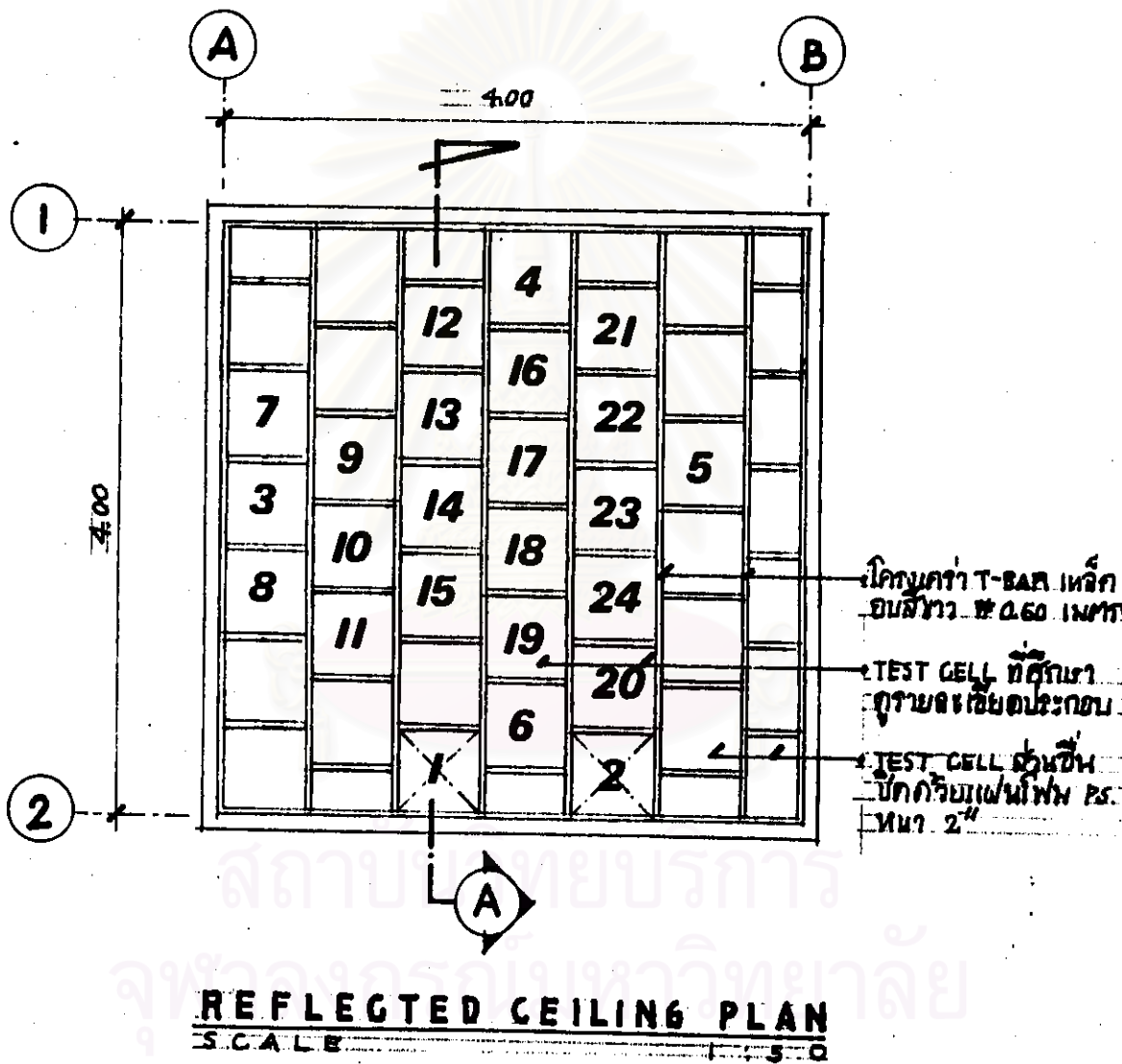
7. แผ่นไม้อัดขาวทาสี หนา 4 มม. ชนิดธรรมดา
8. แผ่นกระเบื้องกระดาศทาสี หนา 4 มม. ชนิดธรรมดา

-กรณีศึกษาฝ้าเพดานวัสดุประเภทต่าง ๆ กับการใส่ฉนวนกันความร้อน

9. แผ่นไม้อัดขาวทาสี หนา 4 มม. วางด้วยฉนวนใยแก้วหนา 2 นิ้ว ฟูมด้วยพอยล์
10. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. วางด้วยฉนวนใยแก้วหนา 2 นิ้ว ฟูมด้วยพอยล์
11. แผ่นกระเบื้องกระดาศทาสี หนา 4 มม. วางด้วยฉนวนใยแก้วหนา 2 นิ้ว ฟูมด้วยพอยล์

-กรณีศึกษาฝ้าเพดานกับฉนวนกันความร้อนประเภทต่าง ๆ

12. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. วางฉนวนใยแก้วหนา 2 นิ้ว (Fibre Glass)
13. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. วางฉนวนใยแก้วหนา 4 นิ้ว (Fibre Glass)
14. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. วางฉนวนใยแก้วหนา 6 นิ้ว (Fibre Glass)
15. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. วางฉนวนใยแก้วหนา 8 นิ้ว (Fibre Glass)
16. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. ชนิดมีพอยล์
17. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสี หนา 9 มม. ชนิดมีพอยล์โรยแป้ง

รูปที่ 4-6

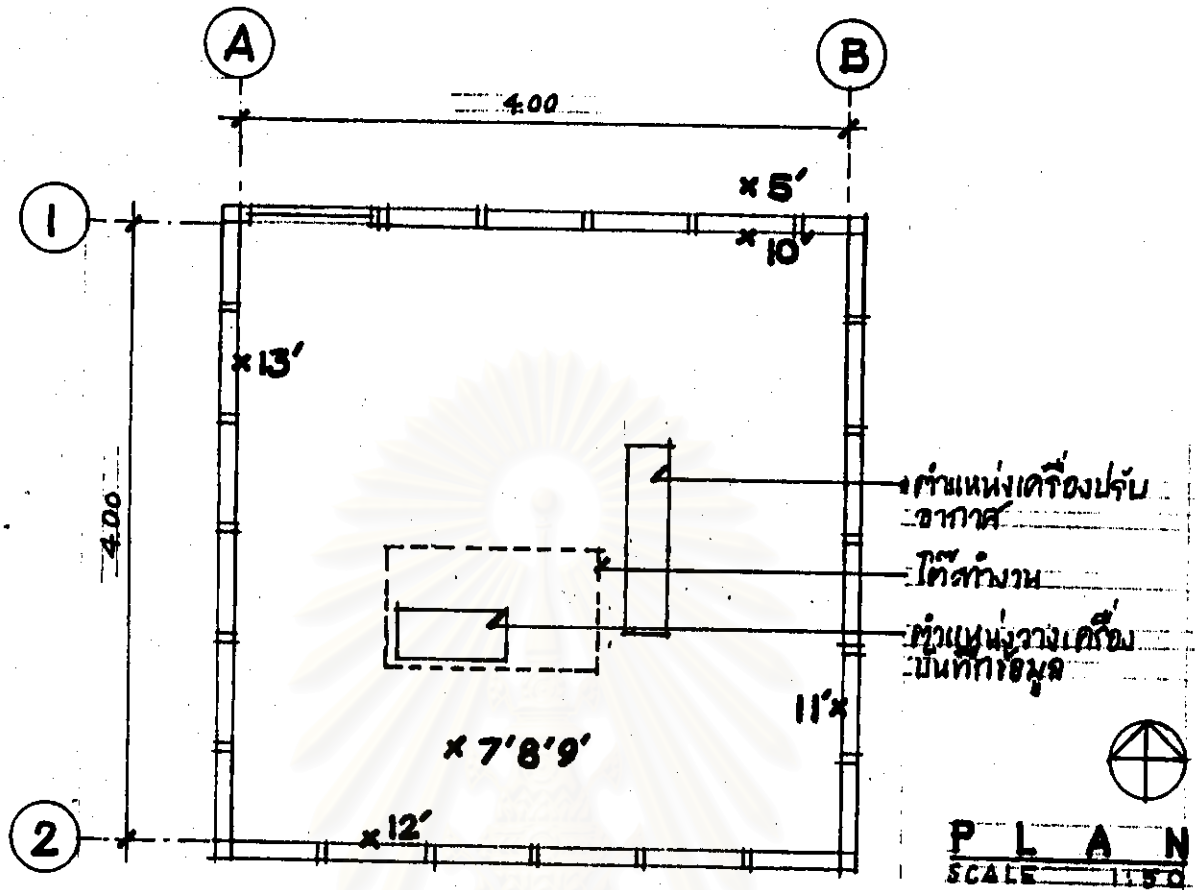
Reflected Ceiling Plan ของอาคารจำลอง อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

18. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสีหนา 9 มม. พันด้วยฉนวน Cellulose Fibre หนา 1 นิ้ว
19. แผ่น Ceiling Board พร้อมฉนวนใยแก้วหนา 1 นิ้ว
20. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสีหนา 9 มม. ทาฉนวนใยหินหนา 1 นิ้ว (Rock Fibre)
21. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสีหนา 9 มม. ทาฉนวนใยหินหนา 2 นิ้ว (Rock Fibre)
22. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสีหนา 9 มม. ทาฉนวนใยหินหนา 4 นิ้ว (Rock Fibre)
23. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสีหนา 9 มม. ทาฉนวนใยหินหนา 6 นิ้ว (Rock Fibre)
24. แผ่นยิบซัมบอร์ดทาสีหนา 9 มม. ทาฉนวนใยหินหนา 8 นิ้ว (Rock Fibre)

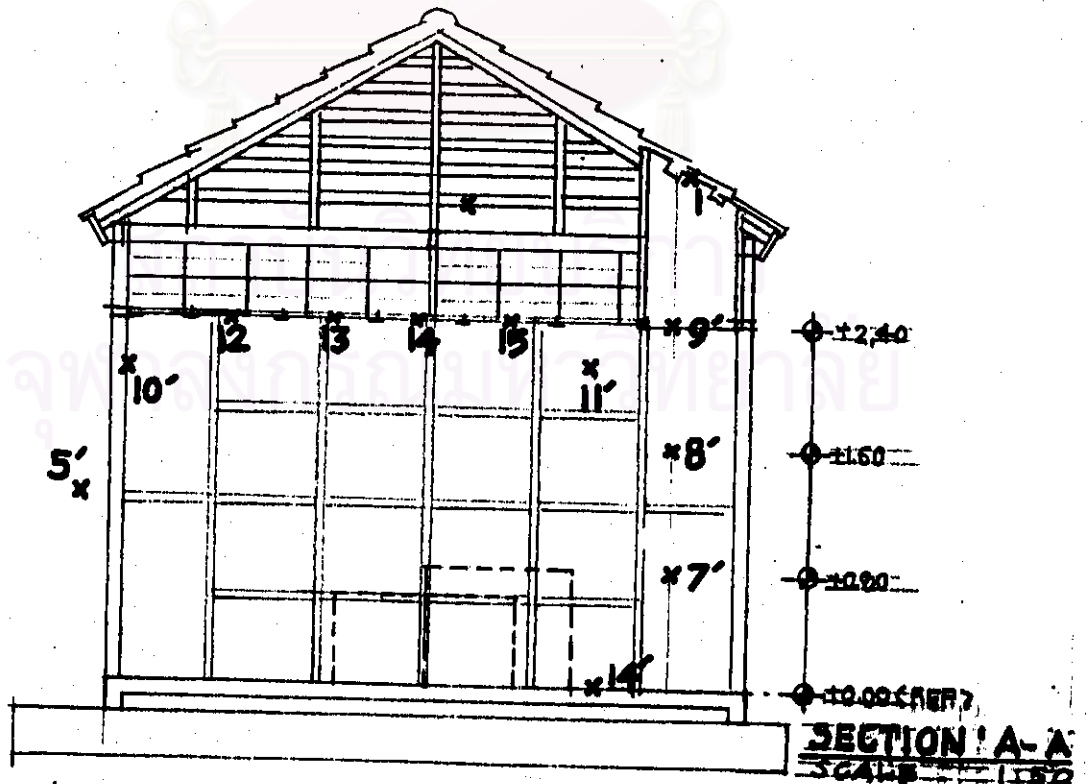
ตำแหน่งและตัวแปรต่าง ๆ ทางด้านอุณหภูมิ ที่ดำเนินการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ของอาคาร
จำลองมีดังนี้ (ดูภาพประกอบ รูปที่ 4-7 และ รูปที่ 4-8)

1. อุณหภูมิผิวหลังคาทิศเหนือ
2. อุณหภูมิผิวหลังคาทิศตะวันตก
3. อุณหภูมิผิวหลังคาทิศใต้
4. อุณหภูมิผิวหลังคาทิศตะวันออก
5. อุณหภูมิอากาศภายนอก
6. อุณหภูมิอากาศภายในหลังคา
7. อุณหภูมิอากาศภายในห้อง + 0.60
8. อุณหภูมิอากาศภายในห้อง + 1.80
9. อุณหภูมิอากาศภายในห้อง + 2.40
10. อุณหภูมิผิวผนังภายในทิศเหนือ
11. อุณหภูมิผิวผนังภายในทิศตะวันออก
12. อุณหภูมิผิวผนังภายในทิศใต้
13. อุณหภูมิผิวผนังภายในทิศตะวันตก
14. อุณหภูมิผิวพื้น
15. ความชื้นสัมพัทธ์ภายใน
16. ความชื้นสัมพัทธ์ภายนอก
17. พลังงานการแผ่รังสีความร้อนจากดวงอาทิตย์

วันที่ทำการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดวันศุกร์ ที่ 11 เมษายน 2540 เวลา
6.00 น. จนถึงวันอาทิตย์ ที่ 13 เมษายน 2540 เวลา 9.00 น. - 18.00 น. สำหรับหลังการระบบเปิด
ไม่มีการระบายอากาศ ข้อมูลที่ได้ ดูตารางในภาคผนวก/ค. ประกอบ ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล
แสดงดังภาพประกอบ รูปที่ 4-9 และ รูปที่ 4-10

รูปที่ 4-7 ผังแสดงตำแหน่งในการเก็บข้อมูลทางด้านอุณหภูมิของอาคารจำลอง

รูปที่ 4-8 รูปตัดแสดงตำแหน่งในการเก็บข้อมูลทางด้านอุณหภูมิของอาคารจำลอง

รูปที่ 4-9(1) รูปภาพการเตรียมอาคารจำลองสำหรับการเก็บข้อมูล (ภาพประกอบ 1-14)

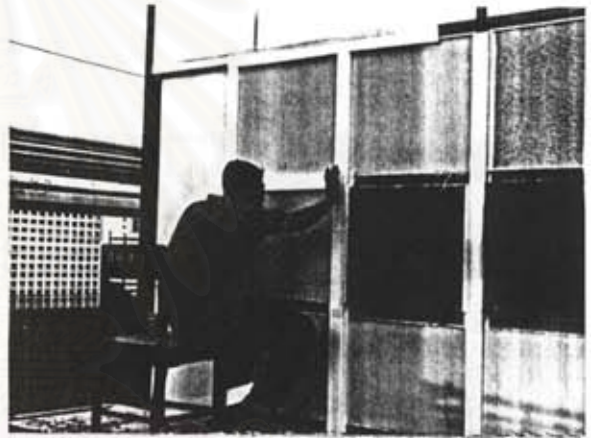
(1) การปิดผนังโดยรอบด้วยแผ่นโฟม นอกเหนือจาก Test Cell ของการศึกษามันของงานวิจัยอื่น

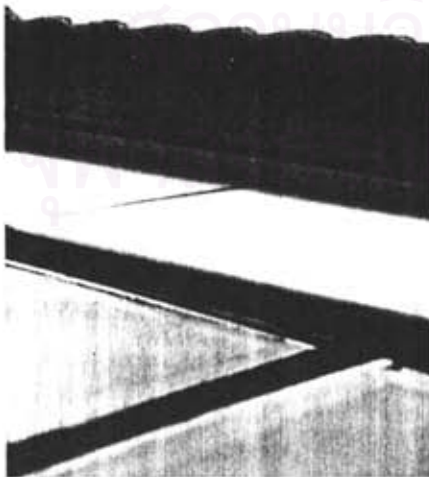
(2) อาคารจำลองทั่วไปด้านนอก

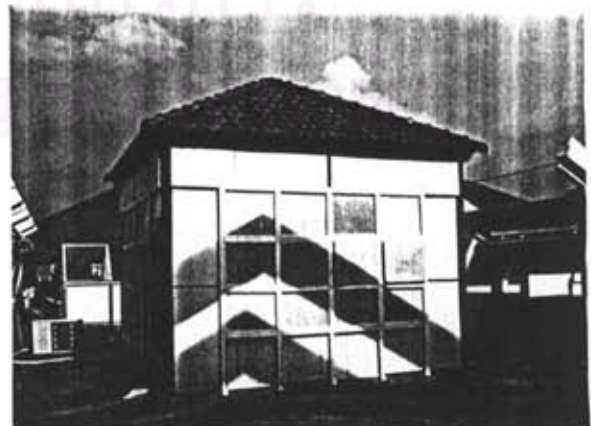
(3) การฉนวนผนังด้วยโฟมเพื่อปิดตามรอยโครงสร้างภายนอก

(4) การปิดแผ่นโฟมป้องกันความร้อนที่จะถ่ายเทเข้ามาทาง เหล็กโครงสร้างและรอยต่อทั้งหมด (Infiltration)

(5) การปิดแผ่นโฟมได้ไม่มีเชิงชาย เพื่อควบคุมการระบายอากาศ ภายในโครงหลังคา

(6) อาคารจำลองทั่วไปภายนอก หลังจากปิดแผ่นโฟมแล้ว

รูปที่ 4-9(2) รูปภาพการเตรียมอาคารจำลองสำหรับการเก็บข้อมูล (ภาพประกอบ 1-14)

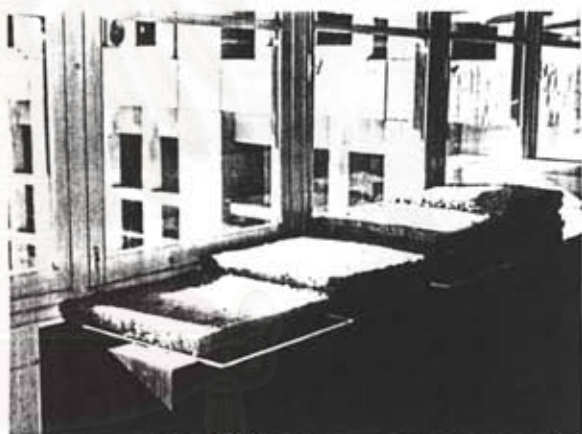
(7) การเตรียมแผนฉนวน โดน

(8) การทำฝ้ายพาดานอิมซัมบอร์คให้มีลักษณะเหมือน
การใช้งานจริง

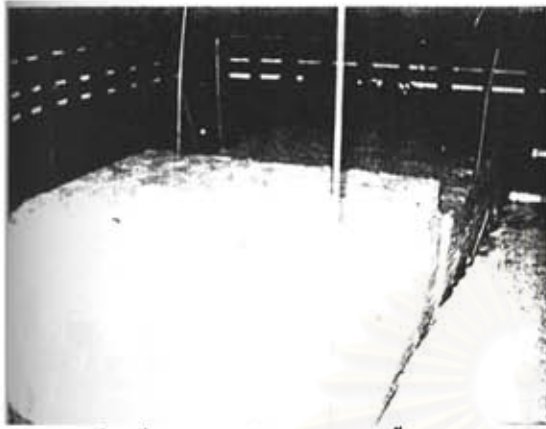
(9) ฉนวนใยแก้วความหนา 2",4",6",8"

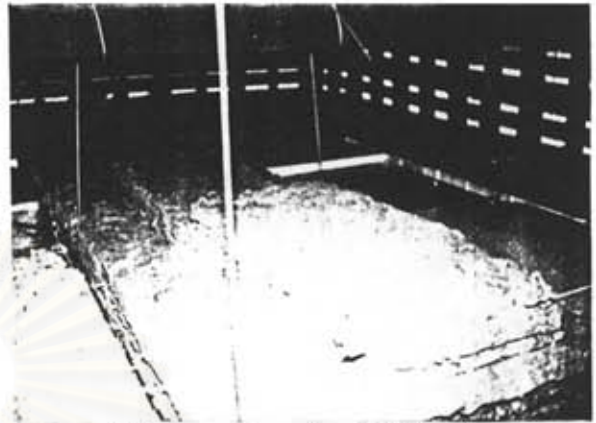
(10) ฉนวนใยหิน ความหนา 2",4",6",8"

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

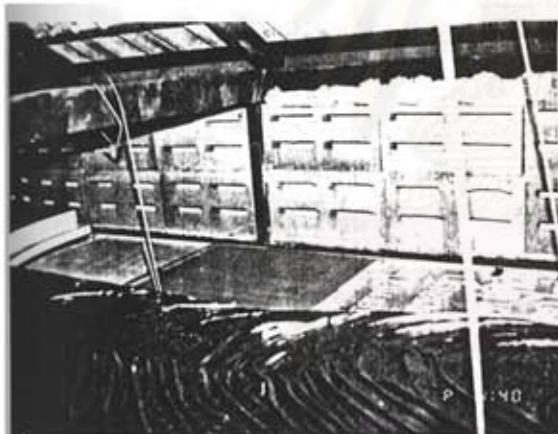
รูปที่ 4-9(3) รูปภาพการเตรียมอาคารจำลองสำหรับการเก็บข้อมูล (ภาพประกอบ 1-14)

(11) ฉนวนใยแก้วความหนาต่างๆหลังจากติดตั้งเรียบร้อยแล้ว

(12) ฉนวนใยหินความหนาต่างๆหลังจากติดตั้งเรียบร้อยแล้ว

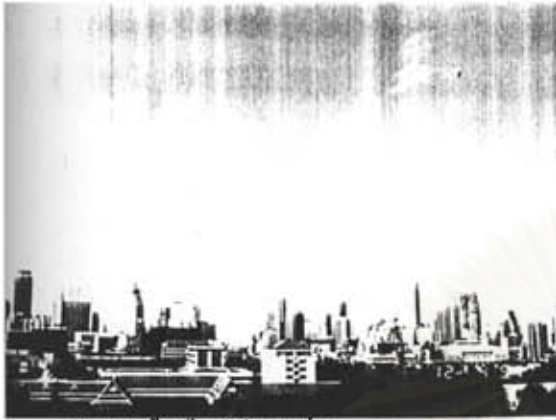

(13) แผ่นฉนวนกันความร้อนประเภทต่างๆ แผ่นใยซันบอร์ด, แผ่นไม้ฉีดยางและแผ่นกระเบื้องกระดาด และการวางฉนวนใยแก้วชนิดหุ้มฟอยล์ หลังจากติดตั้งเรียบร้อยแล้ว

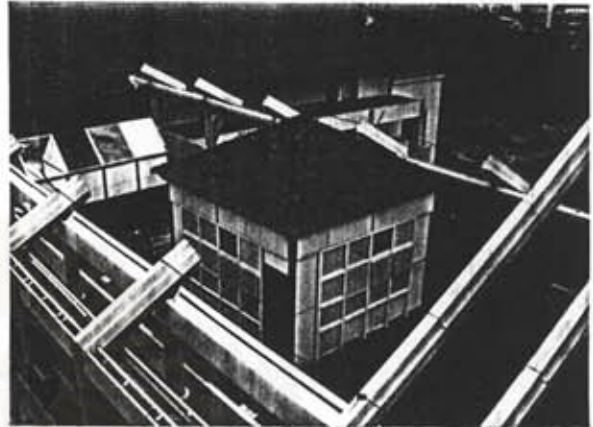

(14) แผ่นฉนวนกันความร้อนชนิดธรรมดา, ชนิดฟอยล์, ชนิดฟอยล์/โอบเบียง, หนาด้วยฉนวนเส้นใยเซตดูไลต และแผ่นซีตติ้งบอร์ดฉนวนใยแก้วหนา 1" หลังจากติดตั้งเรียบร้อยแล้ว

รูปที่ 4-10 (1) รูปภาพแสดงการเก็บข้อมูลอาคารจำลองชั้น 11 อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
วันที่ 11-13 เมษายน 2540 (ภาพประกอบ 1-17)

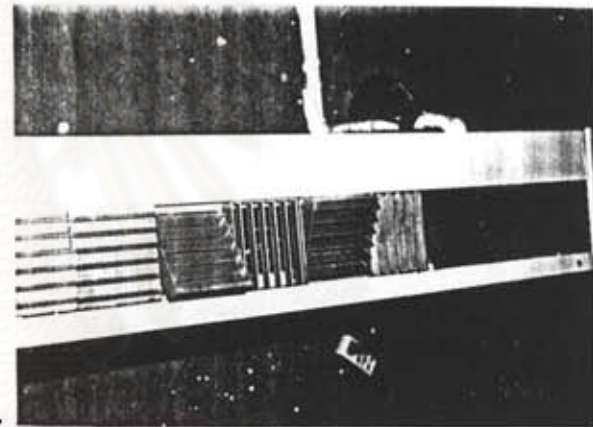
(1) สภาพท้องฟ้าแจ่มใส วันที่ 12 เมษายน 2540

(2) อาคารจำลองภายนอกโดยทั่วไป

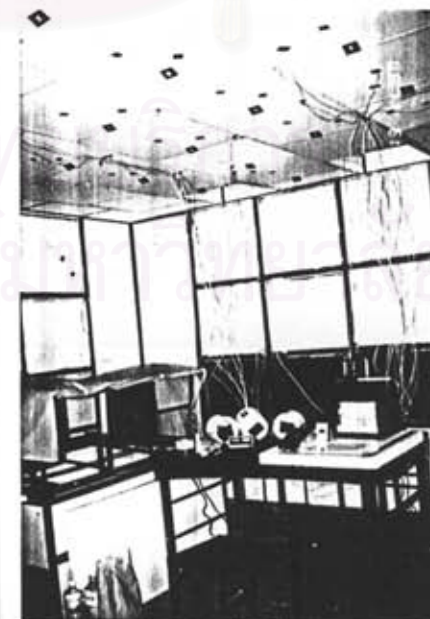
(3) เครื่องวัดอุณหภูมิประเภท Switcher และเครื่องเก็บ
บันทึกข้อมูล Data Locker หลังจากติดตั้งเรียบร้อยแล้ว

(4) การปรับหน้าฉากเครื่องปรับอากาศ
เพื่อให้อากาศกระจายอย่างสม่ำเสมอภายในห้อง

(5) การคุมค่าเหนือเครื่องปรับอากาศ กันแอร์เป่าฝืนทิศทางโดยตรง

(6) สภาพทั่วไปในห้องขณะเก็บรวบรวมข้อมูล

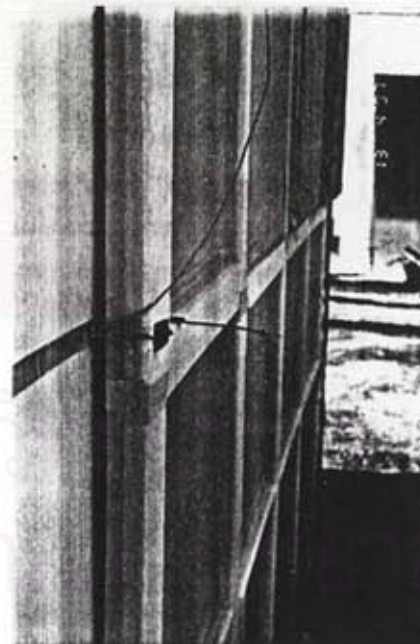
รูปที่ 4-10 (2) รูป ภาพแสดงการเก็บข้อมูลอาคารจำลองชั้น 11 อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
วันที่ 11-13 เมษายน 2540 (ภาพประกอบ 1-17)

(7) การวัดอุณหภูมิในตัวอาคารของ Test Cell แต่ละประเภท

(8) การวัดอุณหภูมิอากาศภายในห้องที่ระดับ +0.80,+1.60
และ+2.40 เมตร

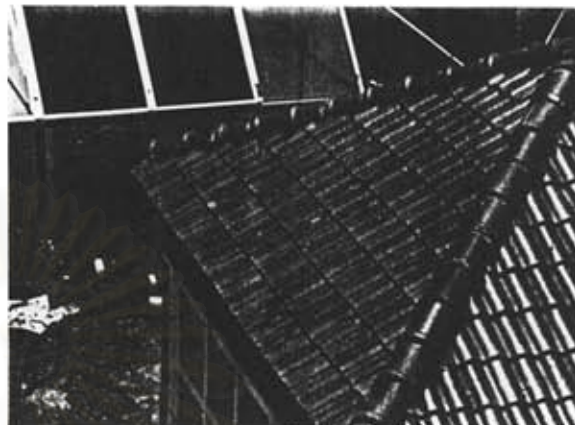

(9) การวัดอุณหภูมิอากาศภายนอก

รูปที่ 4-10 (3) รูปภาพแสดงการเก็บข้อมูลอาคารจำลองชั้น II อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
วันที่ 11-13 เมษายน 2540 (ภาพประกอบ 1-17)

(10) การวัดอุณหภูมิอากาศภายในหลังคา

(11) การวัดอุณหภูมิผิวกระเบื้องหลังคาภายนอก

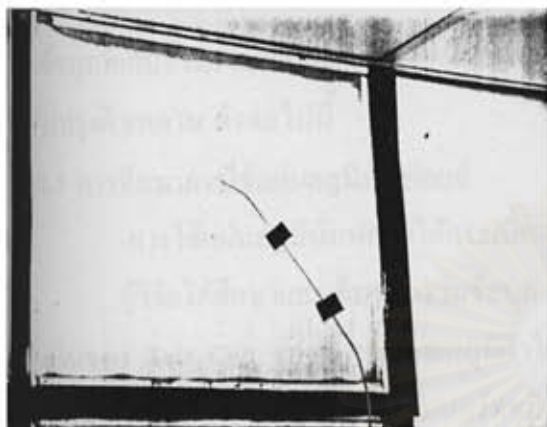

(12) การวัดอุณหภูมิผิวกระเบื้องหลังคาภายใน

(13) การวัดอุณหภูมิผิวกระเบื้องหลังคาบนแผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ภายใน

รูปที่ 4-10 (4) รูปภาพแสดงการเก็บข้อมูลอาคารจำลองชั้น 11 อาคารคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
วันที่ 11-13 เมษายน 2540 (ภาพประกอบ 1-17)

(14) การวัดอุณหภูมิผนังภายใน

(15) การวัดอุณหภูมิผนังภายใน

(16) การวัดความชื้นสัมพัทธ์ภายนอก

(17) อาคารจำลองขณะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
หลังการระบายอากาศ วันที่ 13 เม.ย. 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 การวิเคราะห์และประเมินผล

การศึกษาถึงความร้อนที่ถ่ายเทผ่านระดับฝ้าเพดาน ของอาคารจำลองที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อหาความเหมาะสมของการเลือกใช้การปรับปรุงฝ้าเพดาน ดังต่อไปนี้

4.2.1 การศึกษาการใช้แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์

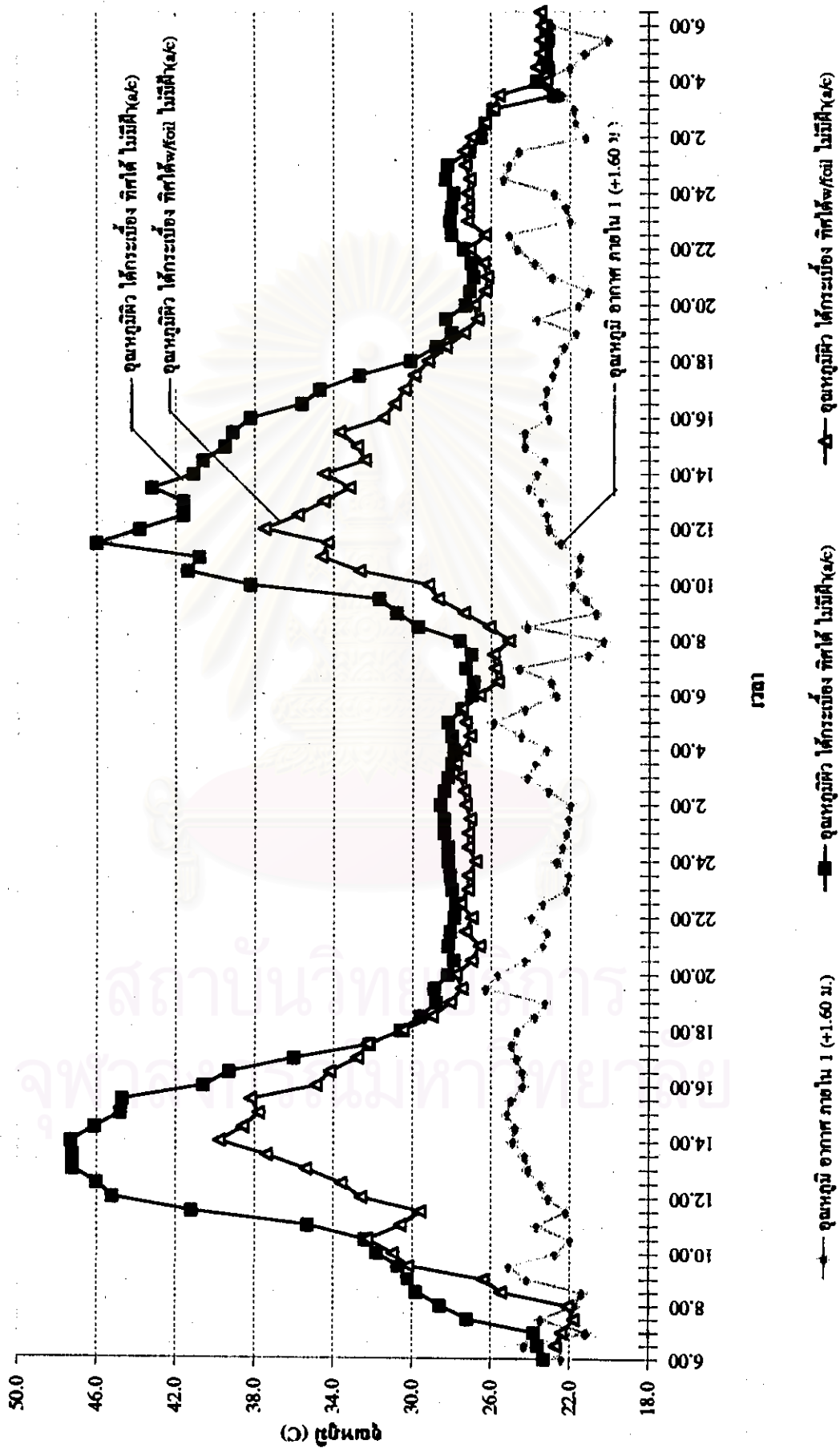
-การใช้แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ใต้กระเบื้องหลังคา

ผู้วิจัยได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล อุณหภูมิที่เคจิ้นที่ผิวใต้กระเบื้องหลังคาธรรมดา ภายในของ Test Cell ช่องที่ 1, อุณหภูมิผิวใต้กระเบื้องที่ติดแผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ ช่องที่ 2 และ อุณหภูมิภายในห้องฝ้าเพดานชิพซัมบอร์คชนิดธรรมดา (GB.2) เทียบกับอุณหภูมิห้อง ระดับ +1.60 เมตร (ดูภาพประกอบ รูปที่ 4-6 และกราฟประกอบ รูปที่ 4-11) จะพบว่าการใช้อลูมิเนียมฟอยล์ ที่ใต้กระเบื้องหลังคาภายในจะช่วยลดอุณหภูมิผิวใต้กระเบื้องได้ถึง 7-8 องศาเซลเซียส ในช่วงกลางวัน ดังนั้น การใช้แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ ในตำแหน่งนี้มีความเหมาะสมที่จะช่วยลดอุณหภูมิในอาคารลง

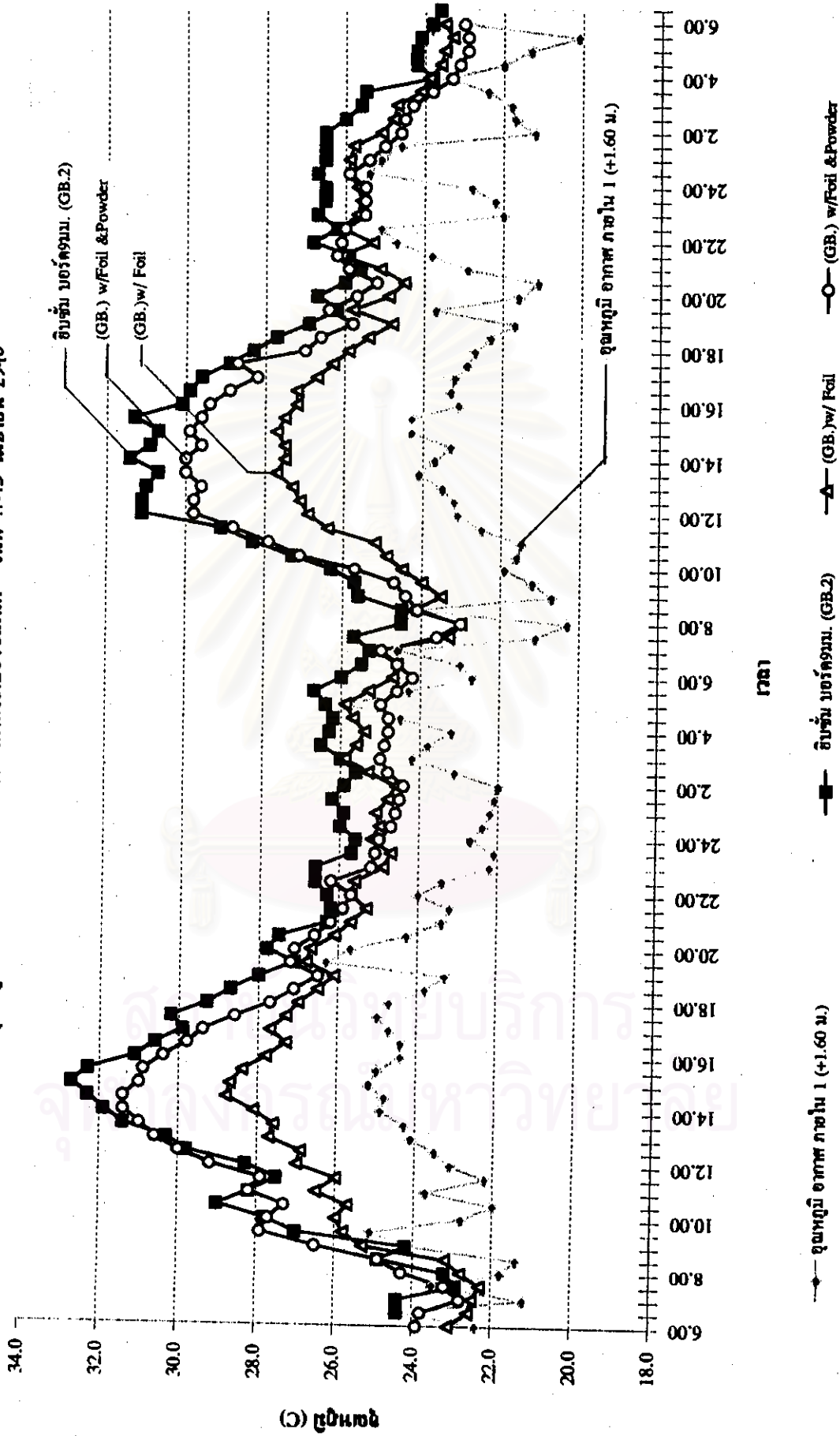
-การใช้แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์เหนือฝ้าเพดาน

ผู้วิจัยได้ศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล อุณหภูมิที่เกิดขึ้นที่ผิวใต้ฝ้าเพดานชิพซัมบอร์คชนิดธรรมดา (GB.2) อุณหภูมิผิวใต้ฝ้าเพดานชิพซัมบอร์ค ชนิดอลูมิเนียมฟอยล์ และรอยเป็งเสมือนเป็นฝุ่นที่เกาะอยู่ในสภาพเป็นจริงเมื่อเวลานานขึ้นที่ใช้กันอยู่ทั่วไป (ดูกราฟประกอบ รูปที่ 4-12) จะพบว่า ฝ้าเพดานชิพซัมบอร์คชนิดมีแผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ จะช่วยลดอุณหภูมิผิวใต้ฝ้าเพดานชิพซัมบอร์คได้ถึง 4 องศาเซลเซียส เนื่องจากคุณสมบัติในการสะท้อนความร้อนของแผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ เพราะอลูมิเนียมฟอยล์ โดยคุณสมบัติในตัวเองแล้วจะไม่มีค่าความเป็นฉนวนเลย แต่เมื่อเวลานานขึ้น จะเกิดฝุ่นมาสะสมที่เหนือแผ่นชิพซัมบอร์คชนิดมีแผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ ทำให้คุณสมบัติในการสะท้อนความร้อนของแผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ลดลง อุณหภูมิที่ควรจะลดลงได้ถึง 4-5 องศาเซลเซียส จะเหลือเพียง 1 องศาเซลเซียสเท่านั้น ในช่วงเวลากลางวันซึ่งใกล้เคียงกับอุณหภูมิผิวใต้ฝ้าเพดานชิพซัมบอร์ค ชนิดธรรมดา ดังนั้นการใช้แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์วางแนวระนาบเหนือฝ้าเพดานเมื่อเวลานานขึ้นจะไม่ช่วยให้อุณหภูมิในอาคารลดลงเท่าใดนัก

รูปที่ 4-11 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบอุณหภูมิผิวใต้กระเบื้องห้องคาบสมารรรรคา และแบบมีแผ่นอนุภาคน้ำที่ห้องของอาคารห้อง / ห้องคาบสมารรรรค วันที่ 11-13 เมษายน 2540

รูปที่ 4-12 การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิผิวได้จากการคำนวณของอุณหภูมิพื้นผิว/รอยเป็ง
 เกี่ยวกับการก่อตัวของฟิล์มของสารละลาย วันที่ 11-13 เมษายน 2540

(C) อุณหภูมิ

4.2.2 การศึกษาวัสดุฝ้าเพดาน

จากการศึกษาอาคารจริงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะพบว่ามีการใช้วัสดุฝ้าเพดานภายในอาคารทั้งเก่าและใหม่หลายประเภทตั้งแต่แผ่นกระเบื้องกระดาศ (Asbestos) แผ่นไม้อัดยางทาสี แผ่นยิบซัมบอร์ดชนิดธรรมดา และแผ่น Acoustic เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกวัสดุตัวอย่างของฝ้าเพดานที่ใช้กันอยู่ทั่วไป 3 ประเภทมาศึกษา คือ แผ่นยิบซัมบอร์ดชนิดธรรมดาหนา 9 มม. แผ่นไม้อัดยางทาสีหนา 4 มม. และแผ่นกระเบื้องกระดาศทาสีหนา 4 มม. มาศึกษาเปรียบเทียบถึงคุณสมบัติในการป้องกันความร้อนของวัสดุฝ้าเพดานทั้ง 3

-การใช้แผ่นวัสดุฝ้าเพดานแบบธรรมดา

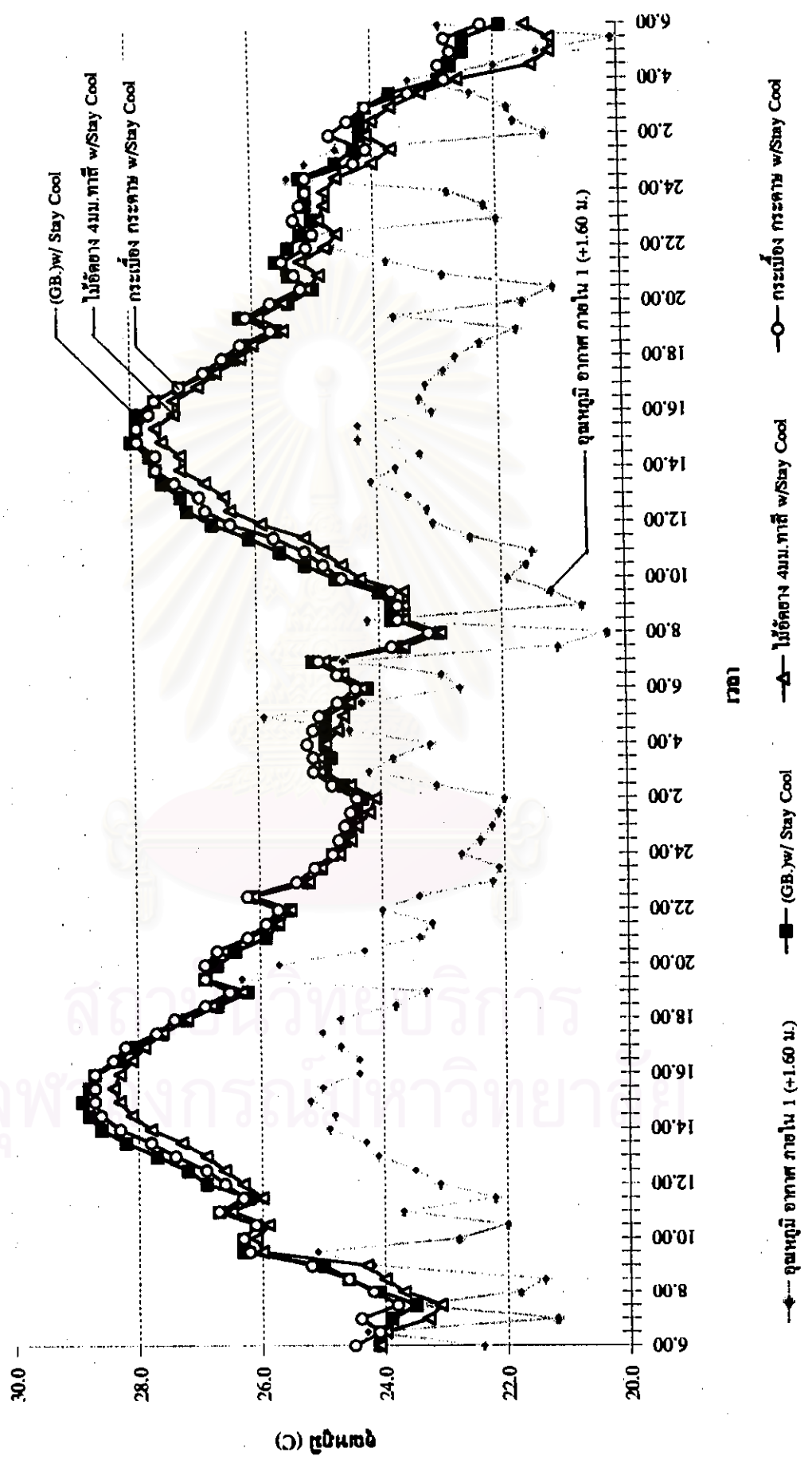
โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอุณหภูมิที่ผิวได้ฝ้าเพดานยิบซัมบอร์ดชนิดธรรมดา (# 3) , ฝ้าเพดานแผ่นไม้อัดยางทาสีหนา 4 มม. (# 8) และฝ้าเพดานแผ่นกระเบื้องกระดาศทาสีหนา 4 มม. (# 9) เทียบกับอุณหภูมิภายในห้องระดับ + 1.60 เมตร (ดูกราฟประกอบ รูปที่ 4-13) จะพบว่าอุณหภูมิที่ผิวได้ฝ้าเพดานของวัสดุฝ้าเพดานทั้ง 3 ประเภท ในแต่ละช่วงเวลามีค่าใกล้เคียงกัน ในด้านการป้องกันความร้อนของวัสดุทั้ง 3 ไม่แตกต่างกัน ประกอบกับราคาของวัสดุทั้ง 3 ประเภท ต่อแผ่น ขนาด 1.20 x 2.40 เมตร ก็ใกล้เคียงกัน ราคาประมาณแผ่นละ 120 - 125 บาท ดังนั้น ในการเลือกใช้วัสดุฝ้าเพดาน จึงควรพิจารณาถึงคุณสมบัติในด้านอื่น คือ ความสะดวกในการใช้งาน ผู้วิจัยพิจารณาว่า แผ่นเพดานยิบซัมบอร์ดเหมาะสมที่สุด เนื่องจาก มีน้ำหนักเบา แข็งแรงทนทาน ป้องกันไฟ และป้องกันการตัดไม้ทำลายป่า จึงเลือกแผ่นยิบซัมบอร์ดทาสีชนิดธรรมดาขนาด 9 มม. เป็นวัสดุพื้นฐานในการทดลองต่อไป

-การใช้แผ่นวัสดุฝ้าเพดานกับฉนวนกันความร้อน

ในการศึกษานี้เลือกตัวแปรของฉนวนกันความร้อนให้คงที่ ได้แก่ ฉนวนใยแก้วหนา 2 นิ้ว ชนิดหุ้มอลูมิเนียมฟอยล์ และศึกษากับวัสดุฝ้าเพดานแบบธรรมดาทั้ง 3 ประเภท (ฝ้าเพดาน # 10, # 11, # 12) เหมือนกรณีแรก พิจารณาค่าเปรียบเทียบอุณหภูมิที่ผิวได้ฝ้าเพดานทั้ง 3 ประเภท เทียบกับอุณหภูมิภายในห้อง ระดับ + 1.60 เมตร (ดูกราฟประกอบ รูปที่ 4-14) จะพบว่าอุณหภูมิที่ผิวได้ฝ้าเพดานของวัสดุฝ้าเพดานทั้ง 3 ประเภท ในแต่ละช่วงมีค่าใกล้เคียงกัน และลดลงเมื่อเทียบกับกรณีศึกษาที่ไม่มีฉนวนกันความร้อนกรณีแรก

หมายเหตุ : กรณีทดสอบการใช้วัสดุฝ้าเพดานกับฉนวนกันความร้อน ใช้ฉนวนใยแก้วหุ้มอลูมิเนียมฟอยล์ ของบริษัท ศยามไฟเบอร์กลาส จำกัด รุ่น STAY COOL

รูปที่ 4-14 กราฟที่แสดงค่าเปรียบเทียบอุณหภูมิที่ได้จากการคำนวณร่วมกับอุณหภูมิอากาศภายนอกและผ่านกระบวนการต่าง
 แบบวางแนวโดยแนวแกน 2 ส่วนย่อย ที่สัมพันธ์กับอุณหภูมิห้อง ของอาคารจำลอง / ห้องปฏิบัติการเมืองเชียงใหม่
 วันที่ 11-13 เมษายน 2540

4.2.8 การศึกษาการระบายอากาศใต้หลังคา

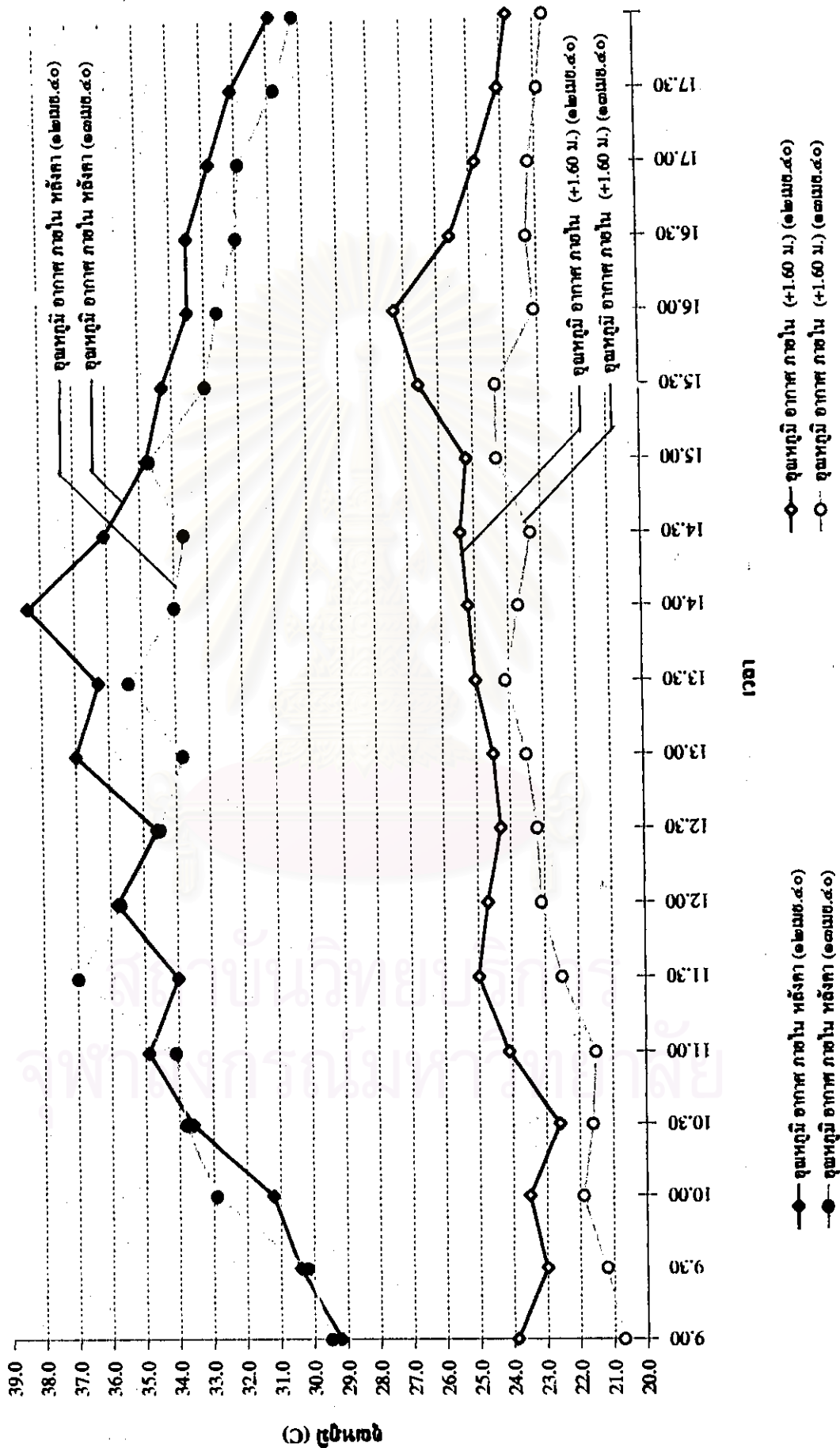
จากการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบอุณหภูมิอากาศภายในหลังคาแบบปิด ของวันที่ 12 เมษายน 2540 ช่วงเวลา 9.00 - 18.00 น. และอุณหภูมิอากาศภายในหลังคาของระบบที่มีการระบายอากาศ ของวันที่ 13 เมษายน 2540 ช่วงเวลา 9.00 - 18.00 น. ของวันที่มีสภาพท้องฟ้าแจ่มใสเช่นเดียวกัน ในช่วงเวลากลางวันซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการใช้ภาระการทำความเย็นมากอยู่แล้ว พิจารณาเปรียบเทียบค่าอุณหภูมิอากาศภายในหลังคา ของทั้งสองกรณี (ดังตารางที่ 4-1 และกราฟประกอบ รูปที่ 4-15)

จะพบอุณหภูมิอากาศเฉลี่ยภายในหลังคา ของหลังคาแบบปิดและหลังคาแบบระบายอากาศ มีค่า 33.1 และ 33.9 องศาเซลเซียส ตามลำดับ แสดงว่าอุณหภูมิอากาศภายในหลังคาแบบระบายอากาศ ในช่วงเวลากลางวัน 9.00-18.00 น. มีผลกระทบมาจากอากาศภายนอกเป็นสำคัญ เมื่อพิจารณาถึงค่าพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาทางฝ้าเพดาน จะพบว่าค่าพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาทางหลังคาแบบระบายอากาศลดลง ประมาณ 8% เมื่อเทียบกับหลังคาแบบปิด แต่ยังไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า หลังคาแบบระบายอากาศช่วยลดพลังงานความร้อนได้ เนื่องจากข้อมูลที่ได้มีปัจจัยตัวแปรสำคัญคือ อุณหภูมิอากาศภายในห้อง นั้นเอง ซึ่งจากการเก็บข้อมูลวันที่ศึกษา หลังคาแบบระบายอากาศ มีอุณหภูมิอากาศภายในห้องเฉลี่ยสูงกว่า วันที่ศึกษาหลังคาแบบปิด และความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ที่ไม่ได้เก็บจากอาคารจำลองเดียวกัน ในช่วงเวลาเดียวกัน นั้นเอง

สรุปได้ว่า หลังคาแบบระบายอากาศไม่มีผลต่อการลดอุณหภูมิภายในอาคาร ช่วงเวลากลางวันเท่าใดนัก เนื่องจากผลกระทบจากอากาศภายนอก ดังนั้นการวางฉนวนกันความร้อนทางหลังคาให้แก่อาคาร ตำแหน่งที่เหมาะสมของหลังคาที่มีการถ่ายเทอากาศ คือ ตำแหน่งเหนือฝ้าเพดานห้อง เพราะจะช่วยป้องกันผลกระทบจากอากาศภายนอกที่มีอุณหภูมิสูงเข้ามาแทนที่ นั้นเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4-15 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบอุณหภูมิอากาศใต้หลังคากระเบื้องชนิด วันที่ 2.540 และ
หลังคากระเบื้องอากาศ วันที่ 13.มค. 2540 ของอาคารจำลอง / หลังคากระเบื้องซีเมนต์

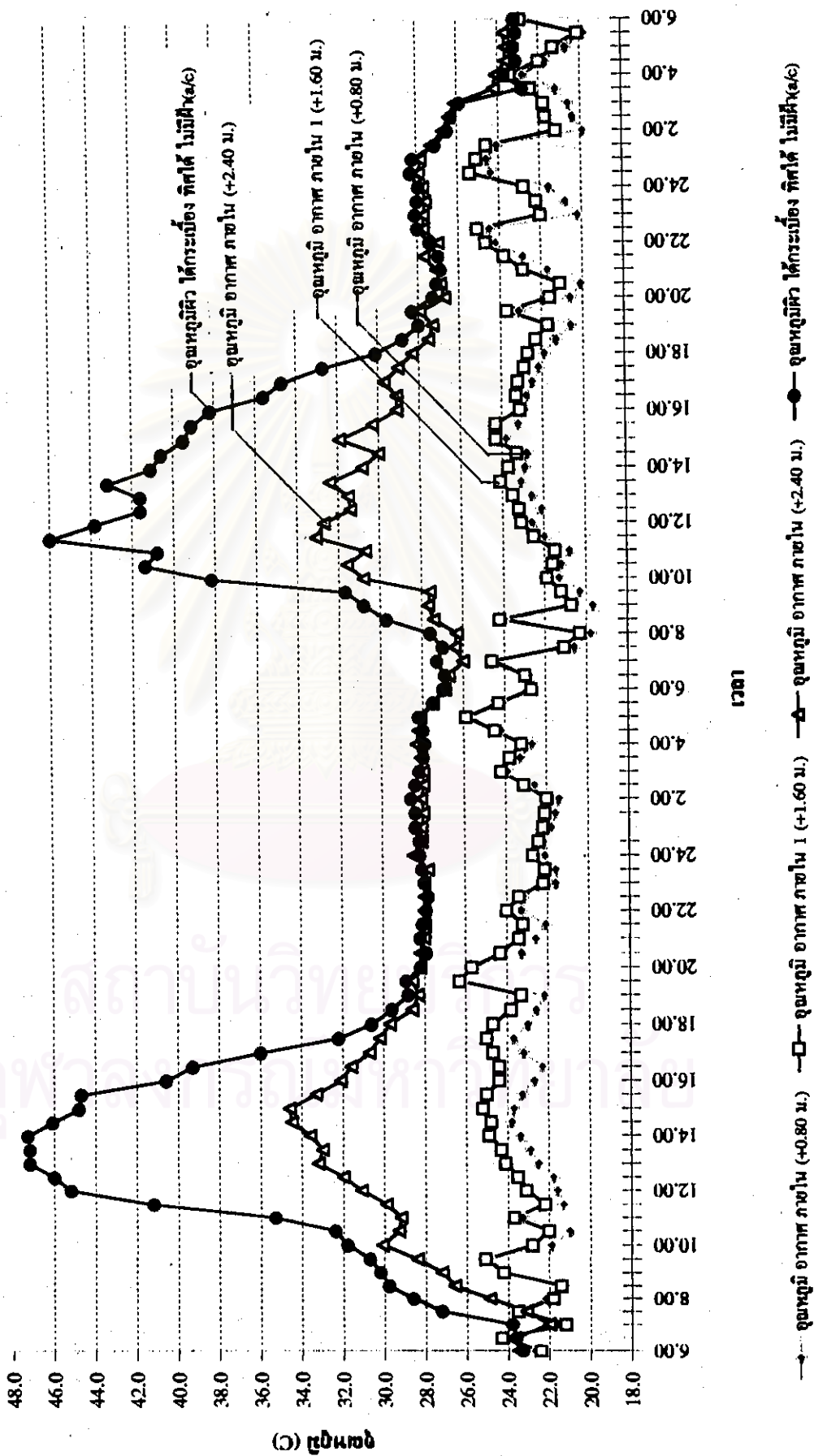
4.2.4 การศึกษาการเกิด Startification

จากการทดลอง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลของอุณหภูมิภายในห้องที่ระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับ + 0.80 เมตร, + 1.60 เมตร, 2.40 เมตร และที่ระดับผิวได้กระเบื้องหลังคา เพื่อพิจารณาถึง การเกิดอุณหภูมิอากาศที่แตกต่างกัน ในแต่ละความสูง จะพบว่าในระดับชั้นของอากาศที่สูงขึ้น จะมีค่าอุณหภูมิสูงขึ้น ดังกราฟประกอบรูปที่ 4-16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4-16 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบอุณหภูมิอากาศระดับ+0.80 ม.,ระดับ+1.60 ม.,ระดับ+2.40 ม.และอุณหภูมิผิวใต้กระเบื้องหลังคาภายใน (Starification) ของอาคารจำลอง / หลังคากระเบื้องซีเมนต์
วันที่ 11-13 เมษายน 2540

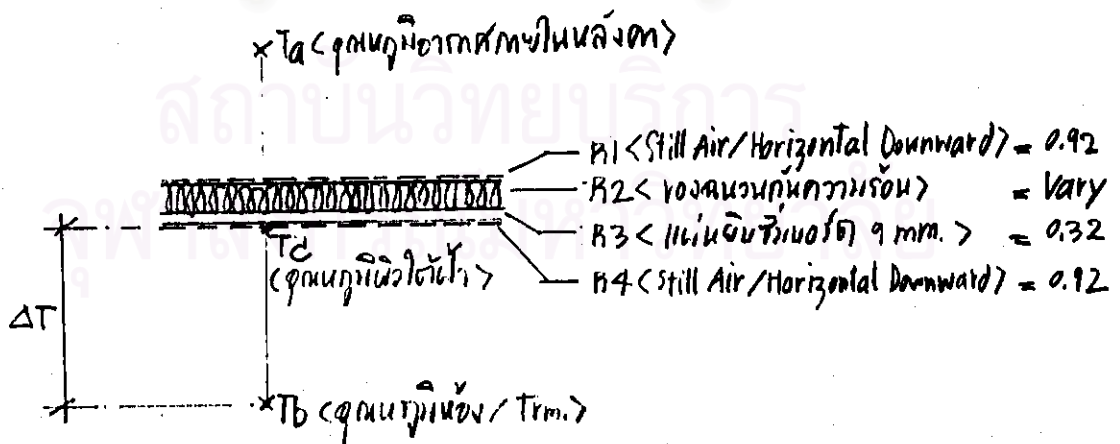
อุณหภูมิ (C)

เวลา

4.2.5 การศึกษาการเลือกใช้ฉนวนกันความร้อน

จากการศึกษาคุณสมบัติของฉนวนกันความร้อน ผู้วิจัยได้เลือกฉนวนกันความร้อน ประเภทต่าง ๆ 3 ประเภทหลัก คือ ฉนวนใยแก้ว (Glass Fibre), ฉนวนใยหิน (Rock Fibre) และ ฉนวนเส้นใยเซลลูโลส (Cellulose Fibre) โดยวางบน Test Cells บนแผ่นขีบขั้บอร์คทาตี หนา 9 มม. ขนาด 0.60 x 0.60 เมตร เหมือนกันทุกแผ่น ยกเว้นแผ่น Ceiling Board พร้อมฉนวนใยแก้ว 1 นิ้ว นอกนั้นจะวางฉนวนกันความร้อนต่าง ๆ คือ แผ่นฉนวนใยแก้ว ความหนา 2 นิ้ว, 4 นิ้ว, 6 นิ้ว และ 8 นิ้ว แผ่นฉนวนใยหิน ความหนา 1 นิ้ว, 2 นิ้ว, 4 นิ้ว, 6 นิ้ว และ 8 นิ้ว และพันด้วย ฉนวนเส้นใยเซลลูโลส หนา 1 นิ้ว ชนิดเคลือบขาว อย่างละ 1 แผ่น (ดูภาพประกอบ รูปที่ 4-6 และรูปที่ 4-18 ถึงรูปที่ 4-20)

ข้อมูลที่ได้จากการวัดจริงครั้งแรก เป็นไปตามข้อมูล ภาคผนวก ก. ผู้วิจัยทำการปรับค่า ให้มีความต่อเนื่องกันมากขึ้นโดยการหาค่าเฉลี่ย 3 ค่า (ก่อน - หลัง) ในแต่ละข้อมูล ดังตารางที่ ผ/ง-1 ใช้สัญลักษณ์ # แทนข้อมูลที่ทำกรปรับค่าเฉลี่ยดังกล่าวแล้ว แต่ในการวิเคราะห์จริง การหาค่าพลังงานที่ถ่ายเทเข้ามาเปรียบเทียบกับของฉนวนกันความร้อนแต่ละประเภท โดยใช้จุดหมุ่ที่ เกิดขึ้นจริง ได้แก่จุดหมุ่ห้องระดับ +1.60เมตร และจุดหมุ่อากาศภายในหลังคา ส่วนจุดหมุ่ ที่เกิดขึ้นที่ผิวได้ฝ้าเพดานแต่ละ Test Cells นั้นได้มาจากการคำนวณ โดยพิจารณาจากการค่า R-Value ของฉนวนกันความร้อนประเภทต่างๆ และใช้หลักการของ Thermal Gradient มาช่วยในการคำนวณหาค่าจุดหมุ่ที่ลดลง ดังภาพประกอบ รูปที่ 4-17 และข้อมูลที่ได้ดูจากตาราง ผ/ง-2 ประกอบ

รูปที่ 4-17 ภาพแสดงการหาจุดหมุ่ที่ลดลง โดยหลักการ Thermal Gradient

ตารางที่ 4-2 แสดงค่าเปรียบเทียบ K-Value และ R-Value ของฉนวนกันความร้อนแต่ละประเภท

และค่า R-Value รวมของฝ้าเพดานฉนวนใยหินร่วมกับค่า R-Value ของฉนวนกันความร้อนแต่ละประเภท

ของอาคารจำลอง ชั้น II คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภทหลังคา : หลังคากระเบื้องคอนกรีต ซีแพคโมเนีย สีแดงอิฐอำไพ ฝ้าเพดานประเภทต่างๆ

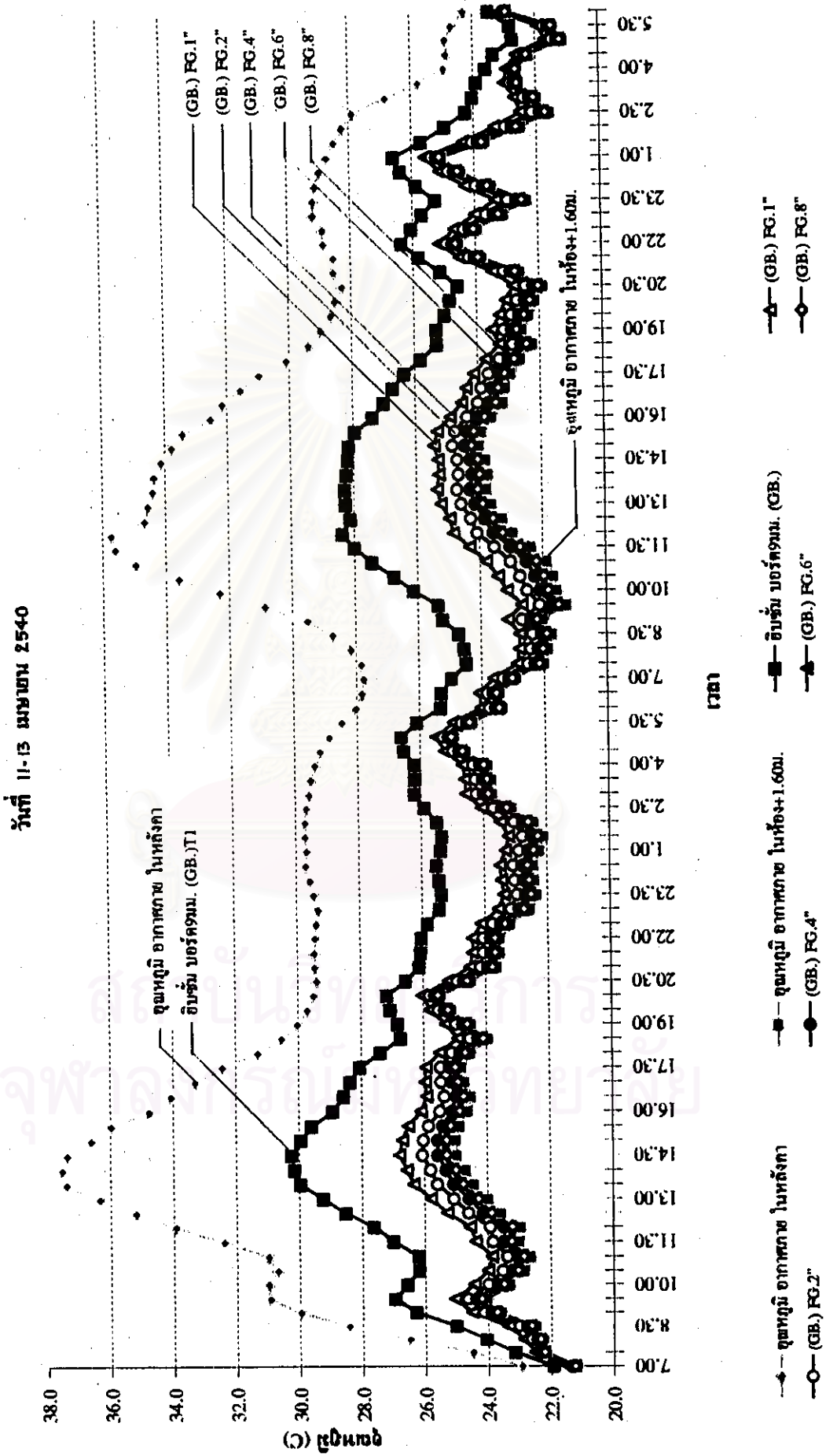
โครงคร่าวเหล็กอบสีขาว #0.60 ม.

ลำดับ	ฝ้าเพดาน	ค่า K-Value (W./Sq.m.K)	ค่า R-Value (ของฉนวน) (Sq.m.K/W.)	ค่า R2=Ax/K (ของฉนวน) (Hr.Sq.ft.F./BTU)	ค่า R-Value รวม ของฝ้าเพดาน (ref..รูปที่ 4-2)
1	แผ่นใยหินบอร์ดหนาสมม.(GB.)	0.191	*	*	2.16
2	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 1"	0.035	0.71	4.06	6.22
3	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 2"		1.43	8.13	10.29
4	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 4"		2.86	16.24	18.40
5	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 6"		4.30	24.36	26.52
6	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 8"		5.73	32.48	34.64
7	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 1"		0.036	0.69	3.94
8	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 2"	1.39		7.89	10.05
9	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 4"	2.78		15.77	17.93
10	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 6"	4.17		23.66	25.82
11	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 8"	5.56		31.54	33.70
12	แผ่น GB.พันด้วยฉนวนเส้นใย เซตลูไลสหนา 1"	0.029	0.86	4.89	7.05

ที่มา : Mechanical & Electrical Equipment for Buildings ,8th edition

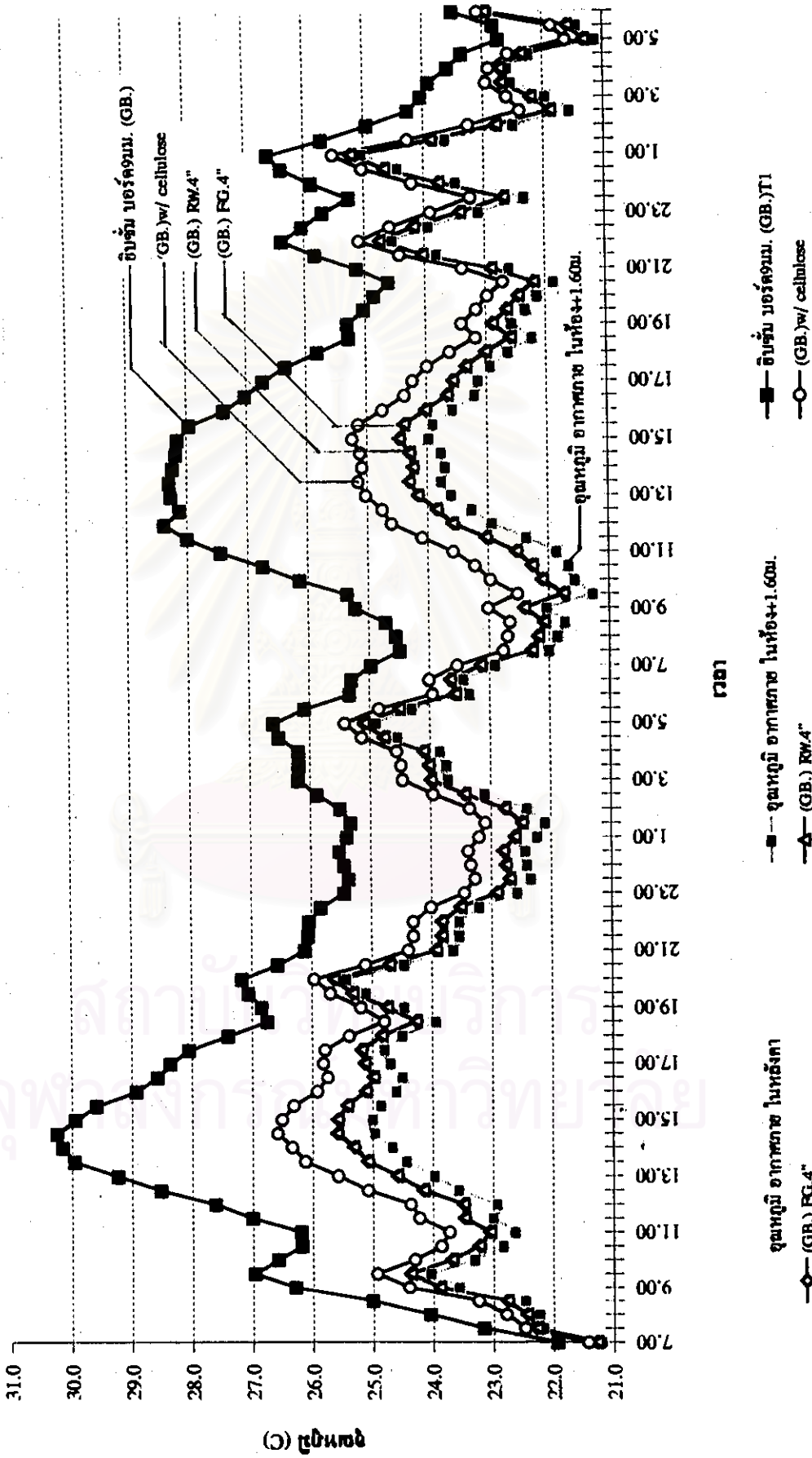
คู่มือการอนุรักษ์พลังงาน ,กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานแห่งชาติ

รูปที่ 4-16 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบอุณหภูมิผิวที่วัดตามแผ่นอินซูลัมขนาดหนา 1", 2", 4", 6" และ 8" ที่เชื่อมกับอุณหภูมิห้อง/อากาศภายในห้องฯ ของอาคารจำลอง/ห้องปฏิบัติการป้องกันแผ่นดินไหว วันที่ 11-13 เมษายน 2540

รูปที่ 4-20 (1) กราฟแสดงค่าปริมาตรเทียบอุณหภูมิที่ได้จากตามแผนผังชั้นบอร์คอบบรอนดา, บุลนวาโยแก้วทงทง 4" บุลนวาโยแก้วทงทง 4" และตำแหน่งแนวเส้นใยเซลลูโลสของอาคารจำลอง/หลังคากระเบื้องซีเมนต์

วันที่ 11-13 เมษายน 2540

จะได้ ΔT = ผลต่างของอุณหภูมิที่ผิวได้ฝ้าเพดานและอุณหภูมิอากาศภายในห้อง

$$\Delta T = \frac{R_4}{\Sigma R_{รวม}} * (T_a - T_b) \dots \dots \dots (10)$$

ตัวอย่างเช่น เมื่อเวลา 12:00น.ของวันที่ 1 เมษายน 2540 อุณหภูมิอากาศภายในหลังคาเท่ากับ 34.6 C และอุณหภูมิอากาศภายในห้องระดับ+1.60เมตร เท่ากับ 23.1 C พิจารณาการปรับปรุงฝ้าเพดานโดยการวางฉนวนใยแก้วหนา 2" ความหนาแน่น 24 มีค่า

K-Value เท่ากับ 0.260 BTU-in/Hr.Sq.ft.F จะได้

$$R_{21} = \frac{\Delta X}{K} = 2/0.246 = 8.13 \text{ Hr.Sq.ft.F/BTU}$$

$$R_{รวม} = 0.92+8.13+0.32+0.92 = 10.29 \text{ Hr.Sq.ft.F/BTU}$$

$$T_a - T_b = (33.9-22.9)*1.8 = 19.8 \text{ F}$$

ดังนั้น $\Delta T = 0.92/10.29*19.8 = 1.77 \text{ F} \dots \dots \dots (11)$

จะได้ อุณหภูมิที่ผิวได้ฝ้าเพดาน/ฉนวนใยแก้วหนา 2"

$$= 22.9+(1.77/1.8) = 23.9 \text{ C} \dots \dots \dots \#$$

แต่ในสถานการณ์เดียวกัน หากใช้ฉนวนใยแก้วหนา 1"

$$R_{22} = \frac{\Delta X}{K} = 1/0.246 = 4.06 \text{ Hr.Sq.ft.F/BTU}$$

$$R_{รวม} = 0.92+4.06+0.32+0.92 = 6.22 \text{ Hr.Sq.ft.F/BTU}$$

ดังนั้น $\Delta T = 0.92/6.22*19.8 = 2.9 \text{ F}$

จะได้ อุณหภูมิที่ผิวได้ฝ้าเพดาน/ฉนวนใยแก้วหนา 1"

$$= 22.9+(2.9/1.8) = 24.5 \text{ C} \dots \dots \dots \#$$

จากการคำนวณหาค่าอุณหภูมิที่ลดลงของ Test Cells แต่ละช่องดังรูปประกอบ รูปที่ 4.17 และกราฟประกอบ รูปที่ 4.18 ถึงรูปที่ 4.20 จากนั้นทำการหาค่าความแตกต่างของอุณหภูมิผิวได้ฝ้าเพดานและอุณหภูมิห้อง (ΔT) ดังตารางที่ ผ/ง-2 แล้วจึงทำการประเมินหาค่าพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาในแต่ละช่วงเวลาต่อพื้นที่ตารางฟุต (หน่วยเป็น BTU/Hr.Sq.ft.F) ดังตารางที่ ผ/ง-3 และหาค่าพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาต่อพื้นที่อาคารจำลอง 16 ตารางเมตร (หน่วยเป็น Watt) ดังตารางที่ ผ/ง-3 โดยพิจารณาค่าพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามา

$$1 \text{ BTU/Hr.Sq.ft.F} * 3.154 = 1 \text{ Watt/Sq.m.}$$

ให้นำค่ามาเปรียบเทียบกับค่าพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาทาง Test Cell ที่ไม่มีการใส่ฉนวนกันความร้อน จากสมการ

$$Q = h_i \cdot A \cdot \Delta T$$

จากตาราง ผ/ง-2 และ

$$\begin{aligned} \text{จาก(11)จะได้ } Q &= 1.08 \cdot 1 \cdot (1.77) \\ &= 1.91 \quad \text{BTU/Hr.Sq.ft.F} \quad (\text{ตาราง ผ/ง-3}) \end{aligned}$$

พิจารณาพื้นที่ของอาคารจำลอง 16.00 ตร.ม.

$$\begin{aligned} Q &= 1.91 \cdot 16.00 \\ &= 30.59 \quad \text{BTU/Hr.Sq.ft.F} \end{aligned}$$

พิจารณาในหน่วย SI ;

$$\begin{aligned} Q &= 30.59 \cdot 3.154 \quad \text{Watt} \\ &= 96.48 \quad \text{Watt} \quad (\text{ตาราง ผ/ง-3}) \\ &= 0.096 \quad \text{KW.} \end{aligned}$$

จากพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาในอาคารจำลอง ณ ช่วงเวลานั้น นำมาพิจารณาหาพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการจัดความร้อนของระบบปรับอากาศ โดยกำหนดให้ ค่า COP.=2.51 (จากบทที่ 2) ดังนั้น พลังงานที่ใช้ในการปรับอากาศ

$$\begin{aligned} &= Q/\text{COP.} \\ &= 0.096/2.51 \\ &= 0.038 \quad \text{KW.} \quad (\text{ตาราง ผ/ง-4}) \end{aligned}$$

ค่าที่ได้เป็นพลังงานที่ใช้ในการปรับอากาศ ทุกๆครึ่งชั่วโมงที่ดำเนินการบันทึกข้อมูลถือว่าเป็นค่าพลังงานเฉลี่ยที่ถ่ายเทเข้ามาในช่วงเวลาครึ่งชั่วโมงนั้น ดังนั้นค่าพลังงานที่ใช้จริงในการปรับอากาศในช่วงเวลาครึ่งชั่วโมงนั้น จะได้

$$\begin{aligned} &= 0.038/2 \\ &= 0.019 \quad \text{KWH.} \quad (\text{ตาราง ผ/ง-4}) \end{aligned}$$

จากนั้นจึงหาค่าพลังงานไฟฟ้ารวมที่ใช้ในการปรับอากาศ เพื่อจัดพลังงานความร้อน ในช่วงเวลาที่ศึกษาของ วันที่ 11 และ 12 เมษายน 2540 เวลาทำงาน 8.00-18.00 น. ในหน่วย กิโลวัตต์ชั่วโมง (KWH.) ของฝ้าเพดานกับการปรับปรุงด้วยการวางฉนวนกันความร้อนในแต่ละกรณี จากตารางที่ ผ/ง-4(5) และ ตารางที่ 4-4 พิจารณากับงบประมาณการลงทุน ในการปรับปรุงฝ้าเพดานแต่ละกรณี เช่นเดียวกัน (พิจารณาตารางที่ 4-3 ประกอบ)

ตารางที่ 4-3 แสดงราคากำวัสดุและค่าติดตั้งฉนวนกันความร้อนแต่ละประเภท
กับฝ้าเพดานยิบซั่มบอร์ด

ลำดับ	ฝ้าเพดาน	ราคาวัสดุ จากPrice List (บาท/ตร.ม.)	ราคาวัสดุ (ลด 20%) (บาท/ตร.ม.)	ราคาค่าแรง (บาท/ตร.ม.)	รวมราคา ค่าติดตั้ง (บาท/ตร.ม.)	ราคาติดตั้ง/ พื้นที่16.00ตร.ม. (บาท)
1	แผ่นยิบซั่มบอร์ดหนาสมม.(GB.)	*		*	*	*
2	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 1"	66.7	53.4	50.0	103.4	1654
3	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 2"	129.0	103.2	50.0	153.2	2451
4	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 4"	258.0	206.4	50.0	256.4	4102
5	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 6"	387.0	309.6	50.0	359.6	5754
6	แผ่น GB.บุฉนวนใยแก้วหนา 8"	516.0	412.8	50.0	462.8	7405
7	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 1"	77.0	61.6	50.0	111.6	1786
8	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 2"	154.0	123.2	50.0	173.2	2771
9	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 4"	308.0	246.4	50.0	296.4	4742
10	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 6"	462.0	369.6	50.0	419.6	6714
11	แผ่น GB.บุฉนวนใยหิน หนา 8"	616.0	492.8	50.0	542.8	8685
12	แผ่น GB.พันด้วยฉนวนเส้นใย เซตดูโลสหนา 1"	220.0	0.0	220.0	220.0	3520

ที่มา : ราคาขายฉนวนใยแก้ว (Price List) บริษัทสยามไฟเบอร์กลาส จำกัด ,มีนาคม2540

(ข้อมูลจาก คุณชุมพล เหลืองบรรเจ็ด)

ราคาขายฉนวนใยหิน (Price list) บริษัท ส็อกเลย์ จำกัด ,มีนาคม2540

(ข้อมูลจาก คุณพัฒนรา ณ ระนอง)

ราคาขายฉนวนเส้นใยเซตดูโลส(Price list) บริษัทเนเชอรัลอินซูเลชั่น จำกัด ,มีนาคม2540

(ข้อมูลจาก คุณอนุรักษ์ เหล่าพานิช)

ตารางที่ 4-4 แสดงการวิเคราะห์ค่าพลังงานที่ใช้และระยะเวลาการคืนทุน ของฝ้ายทดแทนแต่ละประเภท

ลำดับ ข้อที่	การวิเคราะห์พลังงานที่ใช้ระยะเวลาการคืนทุน	ฝ้ายทดแทนขึ้นอยู่กับต้นทุนการซื้อแต่ละประเภท											
		อิมพอร์ต 9mm.(GB)	FG.1"	FG.2"	FG.4"	FG.6"	FG.8"	RF.1"	RF.2"	RF.4"	RF.6"	RF.8"	cellulose
1	ค่าพลังงานไฟฟ้า รวม ที่ใช้จริงช่วงเวลาทุกๆ 1/2 ชั่วโมง สำหรับส่วนฝ้ายทดแทน ของฝ้ายทดแทนแต่ละประเภท (KWH) (ในช่วงเวลาทำงาน 8.00-18.00 น. ของวันที่ ๑๒ และ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๐)	5.676	1.971	1.191	0.666	0.462	0.354	2.010	1.220	0.684	0.475	0.364	1.739
2	อัตราส่วนของพลังงาน ไฟฟ้าที่ลดลง เมื่อเทียบกับในส่วนฝ้ายทดแทน ของงบนวมแต่ละประเภท	0.0	65.3	79.0	88.3	91.9	93.8	64.6	78.5	87.9	91.6	93.6	69.4
3	อัตราส่วนของพลังงาน ไฟฟ้าที่ลดลงของส่วนฝ้ายทดแทน เมื่อเทียบกับส่วนอื่นทั้งหมดของอาคารจ้างของ งบนวมแต่ละประเภท (พิจารณาปริมาณพลังงานความร้อนที่เข้ามาจากท่ออากาศ = ๑๐๐% ของพลังงานความร้อนรวมที่เข้ามาในอาคารจ้าง)	0	21.5	26.1	29.1	30.3	30.9	21.3	24.9	29.0	30.2	30.9	22.9
4	อัตราค่าไฟฟ้ารวมที่จ่าย ในวันทำงาน เมื่อ สำหรับส่วนฝ้ายทดแทน ของฝ้ายทดแทนแต่ละประเภท (บาท) (คิดอัตราเงิน Fibre Rate=1.95 บาท/KW.h)	11.068	3.843	2.322	1.299	0.901	0.690	3.920	2.379	1.334	0.926	0.710	3.391
5	อัตราค่าไฟฟ้ารวมที่จ่าย ใน 1 เดือน เมื่อ สำหรับส่วนฝ้ายทดแทน ของฝ้ายทดแทนแต่ละประเภท (บาท) (คิดวันทำงาน 22 วันต่อเดือน)	121.75	42.28	25.55	14.29	9.91	7.59	43.11	26.17	14.67	10.19	7.81	37.30
6	อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลงใน 1 เดือน สำหรับส่วนฝ้ายทดแทน ของฝ้ายทดแทนขึ้นอยู่กับปริมาณที่งบนวมคืนความร้อน และประเภท เมื่อเทียบกับชนิดกรรมคง/ไม่ใช้งบนวม (บาท)	0.0	79.5	96.2	107.5	111.8	114.2	78.6	95.6	107.1	111.6	113.9	84.4
7	อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลงใน 1 ปี (บาท)	0.0	953.7	1154.4	1289.6	1342.1	1369.9	943.6	1147.0	1284.9	1338.7	1367.3	1013.4
8	* อัตราค่าไฟฟ้ารวมที่จ่าย ใน 1 เดือนเต็ม สำหรับส่วนฝ้ายทดแทน ของฝ้ายทดแทนแต่ละประเภท (บาท) (คิดอัตราไฟฟ้รวมที่จ่าย Demand Charge=200 บาท/KW.เดือน และอัตราค่าไฟฟ้ base=1.80 บาท/KW.h) (ค่าของปริมาณไฟฟ้ 1.5 คิวฯ = 1.4 KW.=2.1KW.) (คิดเป็นอัตราที่เพิ่มขึ้น ๖๐% ของอัตราเดิม)	194.80	67.64	40.88	22.86	15.86	12.15	68.98	41.87	23.47	16.30	12.49	59.68
9	* อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลงใน 1 เดือน สำหรับส่วนฝ้ายทดแทน ของฝ้ายทดแทนขึ้นอยู่กับปริมาณที่งบนวมคืนความร้อน และประเภท เมื่อเทียบกับชนิดกรรมคง/ไม่ใช้งบนวม (บาท)	0.00	127.16	153.92	171.94	178.94	182.65	125.82	152.93	171.33	178.50	182.31	135.12
10	* อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลงใน 1 ปี (บาท)	0.0	1525.9	1847.1	2003.3	2147.3	2191.8	1509.8	1835.2	2055.9	2142.0	2187.7	1621.4
11	ราคาตัดคิดต้นทุนกับความเร็วแต่ละประเภท /พื้นที่ 16.00 ตร.ม. (บาท) (จากตาราง 4-3)	0.0	1654.0	2451.0	4102.0	5754.0	7405.0	1786.0	2771.0	4742.0	6714.0	8685.0	3320.0
12	ระยะเวลาคืนทุน (ปี) (คิดราคาไฟฟ้เดิม)	*	1.7	2.1	3.2	4.3	5.4	1.9	2.4	3.7	5.0	6.4	3.5
13	* ระยะเวลาคืนทุน (ปี) (คิดราคาไฟฟ้ใหม่)	*	1.1	1.3	2.0	2.7	3.4	1.2	1.5	2.3	3.1	4.0	2.2

จากตารางที่ 4-4 จะได้

ค่าพลังงานไฟฟ้ารวมที่ใช้จริง ของกรณีศึกษาฉนวนกันความร้อน ฉนวนใยแก้ว หนา 2” จะได้เท่ากับ 1.191 KWH. (ข้อ1)

นำมาพิจารณาอัตราส่วนของพลังงานไฟฟ้าที่ลดลงของฉนวนแต่ละประเภท เทียบกับกรณีที่ไม่ฉนวนกันความร้อนในส่วนฝ้าเพดาน (รูปที่ 4-21) ในกรณีของฉนวนใยแก้วหนา 2” จะได้

$$= (5.676 - 1.191) * 100 / 5.676$$

$$= 79.0 \quad \text{เปอร์เซ็นต์} \quad (\text{ข้อ2})$$

พิจารณาอัตราส่วนของพลังงานไฟฟ้าที่ลดลงของฉนวนแต่ละประเภทของอาคารจำลอง จากพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาในส่วนฝ้าเพดานของหลังคากระเบื้องซีเมนต์ คิดเป็นร้อยละ 33 ของพลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาในอาคารทั้งหมด

จะได้

$$= 0.33 * 0.79$$

$$= 0.261 \quad \text{เปอร์เซ็นต์} \quad (\text{ข้อ3})$$

แสดงว่าการใช้ฉนวนใยแก้วหนา 2” ในส่วนฝ้าเพดาน จะช่วยลดปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าได้ถึง ร้อยละ 26.1 เมื่อเทียบกับการไม่ฉนวนกันความร้อน ของอาคารจำลองทั้งหมด

ในการปรับปรุงหลังคา การเลือกใช้ฉนวนกันความร้อน 11 ตัวอย่าง จากการทดสอบ และคำนวณจะช่วยลดปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าแก่อาคารจำลอง เรียงจากน้อยไปหามากได้ดังนี้ ฉนวนใยหินหนา 1 นิ้ว, ฉนวนใยแก้วหนา 1 นิ้ว, ฉนวนเส้นใยเซลลูโลสชนิดอัดกาวหนา 1 นิ้ว, ฉนวนใยหินหนา 2 นิ้ว, ฉนวนใยแก้วหนา 2 นิ้ว, ฉนวนใยหินหนา 4 นิ้ว, ฉนวนใยแก้วหนา 4 นิ้ว, ฉนวนใยหินหนา 6 นิ้ว ฉนวนใยแก้วหนา 6 นิ้ว, ฉนวนใยหินกับใยแก้วหนา 8 นิ้ว โดยอัตราส่วนที่ลดลง คือ ร้อยละ 21.3, 21.5, 22.9, 25.9, 26.1, 29.0, 29.1, 30.2, 30.3 และ 30.9 ตามลำดับ

จะเห็นว่า การใส่ฉนวนกันความร้อนประเภทฉนวนใยแก้วหรือฉนวนใยหิน ที่ความหนาหนึ่งนิ้วแรก จะช่วยลดปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าได้มากที่สุดเมื่อเทียบกับความหนาในนิ้วถัดไป การศึกษาถึงระยะเวลาคืนทุนในการปรับปรุงฝ้าเพดาน โดยการเพิ่มฉนวนกันความร้อนแต่ละประเภท จะพิจารณา 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 การคิดอัตราค่าไฟฟ้าแบบเดิม

อัตราค่าไฟฟ้า (Flat Rate) = 1.95 บาท/KWH.

จะได้ อัตราค่าไฟฟ้าของกรณีนี้

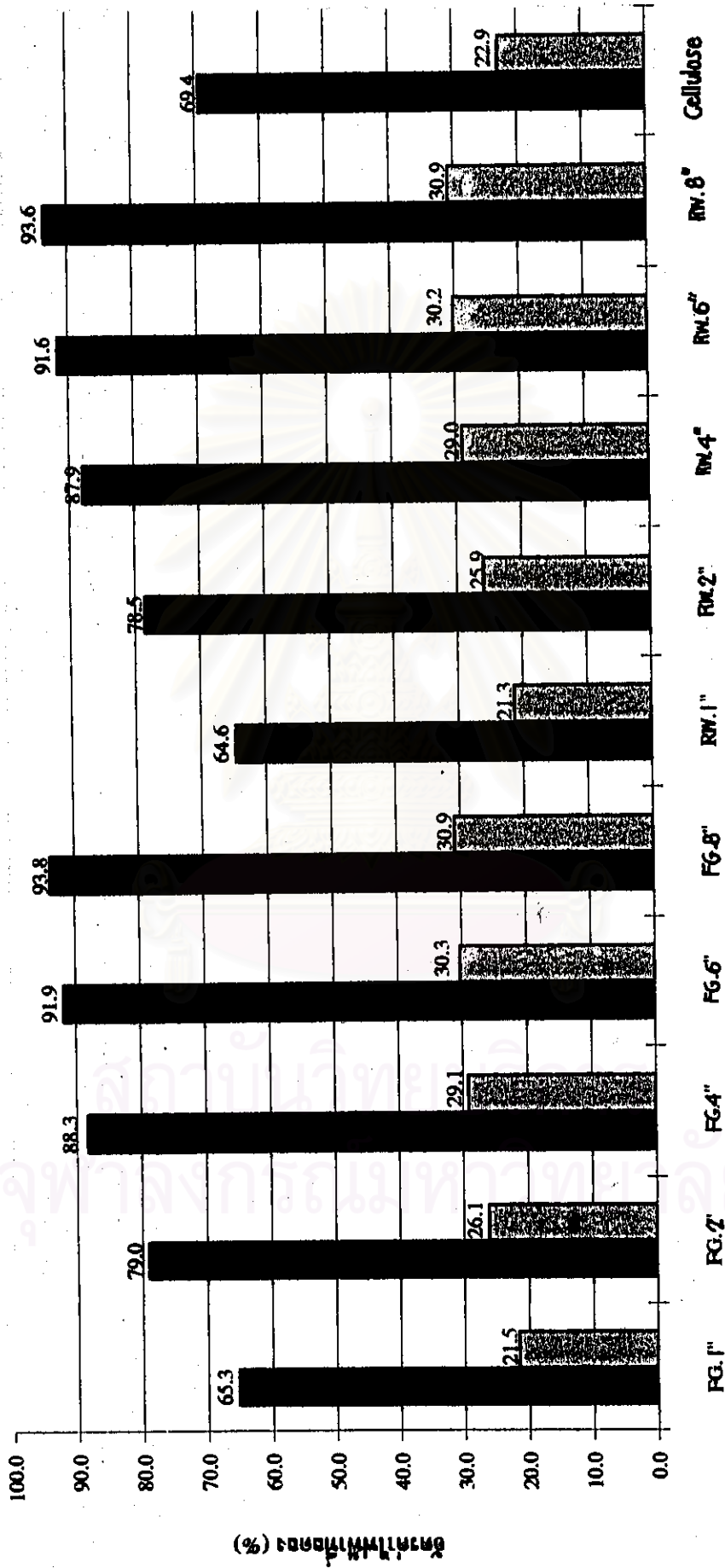
$$= 1.191 * 1.95$$

$$= 2.322 \quad \text{บาท/ วันที่ดำเนินการเก็บข้อมูล} \quad (\text{ข้อ4})$$

กำหนด จำนวนวันทำงาน 22 วันในเดือน จะได้

$$= 25.55 \quad \text{บาท/ เดือน} \quad (\text{ข้อ5})$$

รูปที่ 4-21 แสดงค่าอัตราส่วนปริมาตรของพลังงานไฟฟ้าที่ลดลงในการใช้รวมกันความร้อนแต่ละประเภท และของส่วนผิวเปลือกเมื่อเทียบกับส่วนอื่นทั้งหมดของอาคารจำลอง

ประเภทของรวมกันความร้อน

■ อัตราส่วนของพลังงานไฟฟ้าที่ลดลง เมื่อเทียบกับในส่วนผิวเปลือก ของรวมกันแต่ละประเภท 0.0

▨ อัตราส่วนของพลังงานไฟฟ้าที่ลดลงของส่วนผิวเปลือก เมื่อเทียบกับส่วนอื่นทั้งหมดของอาคารจำลอง ของรวมกันแต่ละประเภท 0

เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าไฟฟ้าของฝ้าเพดานที่ไม่มีการปรับปรุง

อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลง = 96.20 บาท/เดือน (ข้อ6)

= 1,154.40 บาท/ปี (ข้อ7)

จากตารางที่4-3 ราคาในการลงทุนของการปรับปรุงฉนวนใยแก้ว หนา 2"

= 2,451.0 บาท

ดังนั้น ระยะเวลาการคืนทุน = งบประมาณที่ใช้ในการลงทุน.....(11)

อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลงใน 1 ปี

= 2,451.0/1,154.40

= 2.1 ปี

กรณีที่ 2. การคิดอัตราค่าไฟฟ้าแบบใหม่

โดยการคิด Demand Charge = 200 บาท/KW./เดือน

และคิดอัตราค่าไฟฟ้า = 1.80 บาท/KWH.

ในกรณีนี้ พิจารณาบทที่ 3 ประกอบ พลังงานความร้อนที่ถ่ายเทเข้ามาในอาคารจำลอง

กำหนด Demand Charge ในส่วนที่พิจารณาหลังคาของอาคารจำลอง

= 200 บาท/KW

เครื่องปรับอากาศ 1.5 ตัน ใช้กำลังไฟ = 1.4*1.5

= 2.1 KW.

ดังนั้น Demand Charge ในแต่ละเดือน = 200.00 บาท

จากนั้น พิจารณาเช่นเดียวกับ กรณีที่ 1 แต่คิดอัตราค่าไฟฟ้า 1.80 บาท/KWH.

จะได้ อัตราค่าไฟฟ้าของกรณีนี้จะเป็น 1.6 เท่า ของกรณีแรก

= 2.322 * 1.60

= 3.715 บาท/ 2 วันที่ดำเนินการเก็บข้อมูล

= 40.88 บาท/เดือน (ข้อ8)

เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าไฟฟ้าของฝ้าเพดานที่ไม่มีการปรับปรุง

อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลง = 153.92 บาท/เดือน (ข้อ9)

= 1,847.1 บาท/ปี (ข้อ10)

จากตารางที่4-3 ราคาในการลงทุนของการปรับปรุงฉนวนใยแก้ว หนา 2"

= 2,451.0 บาท

ดังนั้น ระยะเวลาการคืนทุน = งบประมาณที่ใช้ในการลงทุน.....(11)

อัตราค่าไฟฟ้าที่ลดลงใน 1 ปี

$$= 2,451.0/1,847.1$$

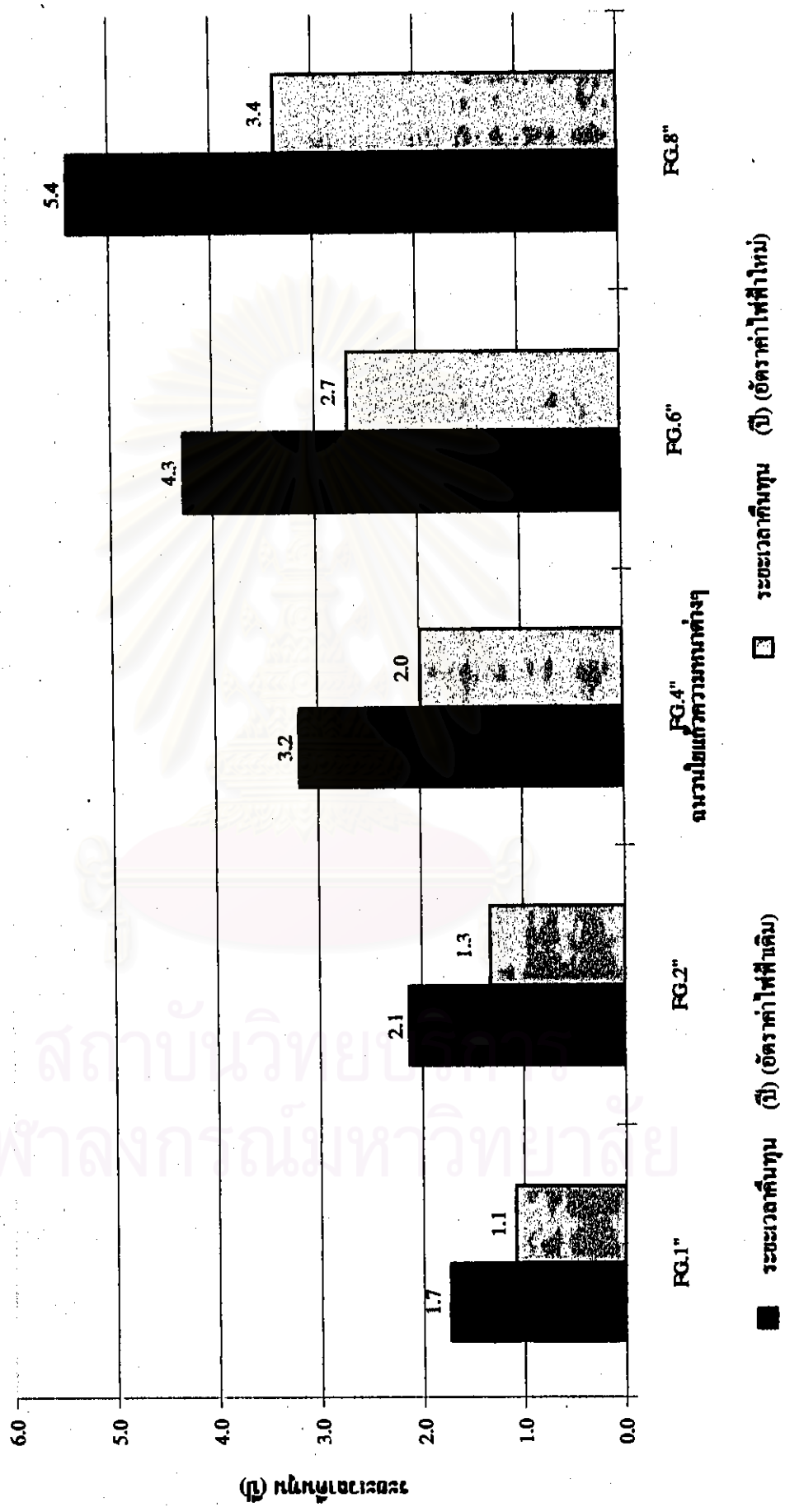
$$= 1.3 \quad \text{ปี}$$

ดำเนินการศึกษาพิจารณาเกี่ยวกับการปรับปรุง เพิ่มฉนวนกันความร้อน ในแต่ละกรณี ดังตารางที่ 4-4 และพิจารณาระยะเวลาในการลงทุนของฉนวนกันความร้อนแต่ละประเภท ดังกราฟรูปที่ 4-22 ถึงรูปที่ 4-24 เนื่องจากอายุการใช้งานของฉนวนกันความร้อน และการลงทุนในระยะสั้นที่ไม่ต้องการคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ย จึงพิจารณาระยะเวลาในการลงทุน ไม่ควรเกิน 3 ปี

สำหรับอัตราค่าไฟฟ้าเดิม (Flat Rate = 1.95 un/KWH.) ฉนวนกันความร้อนที่เหมาะสม ได้แก่ ฉนวนใยแก้วและใยหินที่มีความหนาไม่เกิน 3 นิ้ว ส่วนอัตราค่าไฟฟ้าใหม่ (= 1.80 un/KWH ร่วมกับ Demand Charge) ฉนวนกันความร้อนที่เหมาะสม ได้แก่ ฉนวนใยแก้วและใยหินที่มีความหนาไม่เกิน 6 นิ้ว และฉนวนเส้นใยเซตดูโลสชนิดอัดกาวหนา 1 นิ้ว สำหรับอัตราค่าไฟฟ้าเดิม ฉนวนกันความร้อนที่เหมาะสมจากการศึกษา คือ ฉนวนใยหินหนา 2 นิ้ว และฉนวนใยแก้วหนา 2 นิ้ว จะช่วยลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในอาคารได้ถึงร้อยละ 25.9 และ ร้อยละ 26.1 ตามลำดับ ส่วนอัตราค่าไฟฟ้าใหม่ ฉนวนกันความร้อนที่เหมาะสมจากการศึกษา คือ ฉนวนใยหินหนา 6 นิ้ว และฉนวนใยแก้วหนา 6 นิ้ว จะช่วยลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในอาคารได้ถึงร้อยละ 30.2 และ 30.3 ตามลำดับ

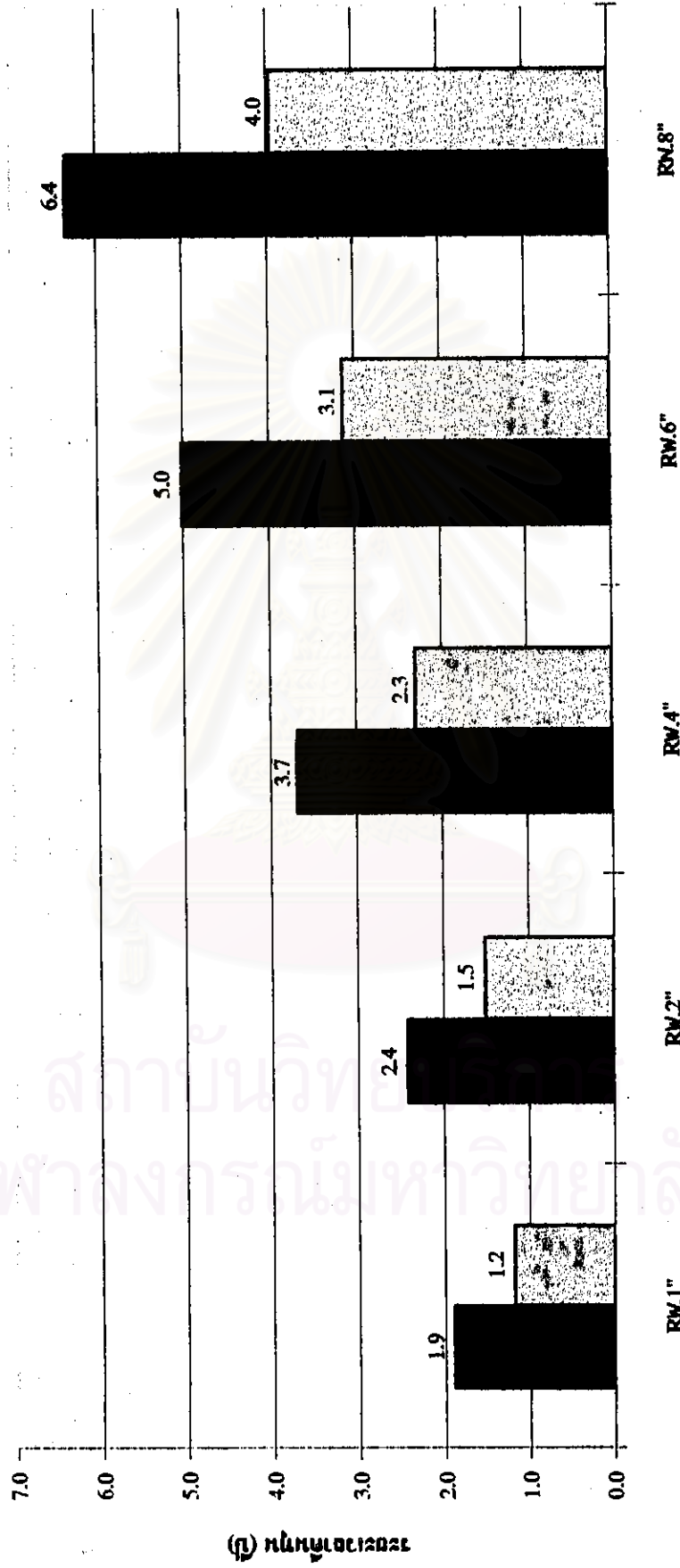
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4-22 แผนภูมิแสดงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ในการปรับปรุงองค์ความรู้ทางเทคนิคต่างๆ หนึ่งปีตาม

สถาบันวิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4-23 แผนภูมิแสดงระยะเวลาในการคืนทุน ในการปรับปรุงรังผึ้งคาส์ขการวางถนนไฮทึนความทนทานต่างๆ เหนือฝัาเตลาน

ถนนไฮทึนความทนทานต่างๆ

■ ระยะเวลาคืนทุน (ปี) (อัตราค่าไฟฟ้าเดิม)

▨ ระยะเวลาคืนทุน (ปี) (อัตราค่าไฟฟ้าใหม่)

สำนักงานวิศวกรรมจราจร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

